

Plenaire 26

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2008-2009

21 januari 2009

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	1
BELANGENCONFLICT	
Samenstelling van de delegatie van het Vlaams Parlement met het oog op overleg met het Waals Parlement over het voorstel van decreet van de heren Kris Van Dijck en Robert Voorhamme, mevrouw Kathleen Helsen en de heren Sven Gatz en Dirk De Cock houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997	1
THEMADEBAT over wonen en zorg	
Bekrachtiging van het voorstel van de commissie ad hoc voor de benoeming van een verslaggever	2
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	2
ACTUALITEITSDEBAT over het evaluatierapport van de SERV betreffende de Vlaamse begroting 2009	2
Actualiteitsmotie	19
ACTUELE VRAAG van mevrouw Laurence Libert tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de verklaringen van de minister betreffende het omruilen van buitenlandse rijbewijzen	
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het inruilen van een buitenlands rijbewijs naar een permanent Belgisch rijbewijs	19
ACTUELE VRAAG van de heer Gilbert Bossuyt tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over grensoverschrijdende milieuvergunningaanvragen	20
ACTUELE VRAAG van mevrouw Anne Marie Hoebeke tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over een recente studie inzake partnergeweld	22
MOTIE VAN ORDE	
Voorafgaande vraag over de toepassing van de procedure	24
ACTUELE VRAAG van de heer Jos Stassen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de eventuele afbraak van twee historisch waardevolle hoeses in Kieldrecht	24
ACTUELE VRAAG van de heer Piet De Bruyn tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het toekennen van projectsubsidies aan Publiekstoneel	
ACTUELE VRAAG van de heer Paul Delva tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het toekennen van projectsubsidies aan Publiekstoneel	28
VERSLAG over het verzoekschrift over een gratis Omnium Pas van De Lijn voor vervroegd gepensioneerden – 2019 (2008-2009) – Nr. 1 Verslag	32

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Kris Van Dijck en Robert Voorhamme, mevrouw Kathleen Helsen en de heren Sven Gatz en Dirk De Cock houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7 ^o , 9 ^o en 10 ^o , van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 – 1163 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 7 Voorstel tot aanvulling van de agenda	33
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Luk Van Nieuwenhuysen en de dames An Michiels en Katleen Martens tot besluit van de op 8 januari 2009 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de taalinspectie in het faciliteitenonderwijs in Vlaanderen – 2030 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	36
ACTUALITEITSMOTIE van de heer Jurgen Verstrepen, mevrouw Monique Moens en de heren John Vrancken en Gino De Craemer tot besluit van het op 21 januari 2009 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het evaluatierapport van de SERV betreffende de Vlaamse begroting 2009 – 2049 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	36
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	39
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	39

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Marie-Rose Morel, Joke Schauvliege, Miet Smet, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Christian Verougstraete: gezondheidsredenen.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Van Dijck bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mevrouw de voorzitter, zoals voorzien in artikel 46, punt 1, a), van het reglement vraagt de N-VA-fractie bij motie van orde de aanvulling van de agenda met de bespreking van en de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heren Van Dijck en Voorhamme, mevrouw Helsen en de heren Gatz en De Cock houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, wij zouden ons eigenlijk bij deze vraag willen aansluiten. In de loop van vorige week hebt u een brief van de voorzitter van het Waals Parlement gekregen. In die brief heeft de heer Happart aangekondigd dat hij een derde belangenconflict tegen dit voorstel van decreet heeft ingediend. We vinden dat het niet kan dat tegen

eenzelfde voorstel van decreet driemaal een belangenconflict wordt ingeroepen.

De voorzitter: Ik stel voor dat we ons straks over dit voorstel tot aanvulling van de agenda uitspreken.

Het incident is gesloten.

BELANGENCONFLICT

Samenstelling van de delegatie van het Vlaams Parlement met het oog op overleg met het Waals Parlement over het voorstel van decreet van de heren Kris Van Dijck en Robert Voorhamme, mevrouw Kathleen Helsen en de heren Sven Gatz en Dirk De Cock houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997

De voorzitter: Dames en heren, op 14 januari 2009 heeft het Waals Parlement een belangenconflict ingesteld met het oog op overleg met het Vlaams Parlement over het voorstel van decreet van de heren Kris Van Dijck en Robert Voorhamme, mevrouw Kathleen Helsen en de heren Sven Gatz en Dirk De Cock houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997.

Aan de orde is derhalve de samenstelling van de delegatie van het Vlaams Parlement met het oog op dat overleg.

Het Uitgebreid Bureau stelt voor de delegatie die op 2 juli 2008 was afgevaardigd voor het overleg met de Vergadering van de Franse Gemeenschapscommissie over het belangenconflict met betrekking tot hetzelfde voorstel van decreet, te behouden.

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

Dan is de delegatie, behalve uit de voorzitter van het Vlaams Parlement, verder samengesteld als volgt:

voor de Vlaams Belang-fractie de heer Luk Van Nieuwenhuysen;
 voor de CD&V-fractie de heer Ludwig Caluwé;
 voor de Open Vld-fractie de heer Sven Gatz;
 voor de sp.a-fractie de heer Robert Voorhamme;
 voor de Groen!-fractie de heer Jef Tavernier;
 voor de N-VA-fractie de heer Kris Van Dijck.

THEMADEBAT over wonen en zorg**Bekrachtiging van het voorstel van de commissie ad hoc voor de benoeming van een verslaggever**

De voorzitter: Dames en heren, overeenkomstig de beslissing van de plenaire vergadering van dinsdag 8 juli 2008 betreffende de oprichting van de commissie ad hoc Wonen en Zorg heeft het Uitgebreid Bureau op maandag 19 januari 2009 kennis genomen van het voorstel van de commissie ad hoc voor de benoeming van een verslaggever, ter vervanging van mevrouw Veerle Heeren, die door haar eedaflegging als lid van de Vlaamse Regering op 6 januari 2009 geen zitting meer heeft in het Vlaams Parlement.

De commissie ad hoc stelt de heer Tom Dehaene voor als verslaggever.

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

Dan is aldus beslist.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 60/15*)

ACTUALITEITSDEBAT over het evaluatierapport van de SERV betreffende de Vlaamse begroting 2009

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het actualiteitsdebat over het evaluatierapport van de SERV betreffende de Vlaamse begroting 2009.

Het debat is geopend.

De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mevrouw de voorzitter, het consumentenvertrouwen is onverwacht licht gestegen. Economen waarschuwen er echter voor dat dit vertrouwen de komende maanden opnieuw zal dalen. De recessie zal langer duren en is dieper dan verwacht. Beterschap is niet op komst. In Europa groeit dan ook de bezorgdheid om de consolidatie van de begrotingen, die lang op zich zal laten wachten. In de 27 lidstaten van de Europese Unie zal de economie in 2009 met 1,8 procent dalen en vervolgens in 2010 met 0,5 procent groeien. In de eurozone gaat het om respectievelijk 1,9 procent en 0,4 procent. Met een inkrimping met 1,9 procent en een

groei met 0,3 procent zit België dicht bij dat gemiddelde. De Europese Commissie meent dat de bodem van de terugval in de loop van het eerste kwartaal van dit jaar zal worden bereikt.

Mijnheer de minister, voor de Vlaamse begroting was er, in tegenstelling tot de federale begroting, de laatste jaren geen vuiltje aan de lucht, maar er lijkt nu toch een kink in de kabel gekomen te zijn. In een rapport van de SERV konden we lezen dat de nieuwe voorzitter, mevrouw Vermorgen, vreest voor een ontsporing van de begroting voor dit jaar. Er zou namelijk een tekort dreigen van 705 miljoen euro. Mijnheer de minister, dat lijkt me toch wel veraf van de begroting die u eind vorig jaar voorstelde en die ook werd goedgekeurd, want toen ging het nog over een overschot van 268 miljoen euro. De lagere inkomsten, geschat op bijna 1,2 miljard euro, spelen hier uiteraard een grote rol in: 232 miljoen euro van de federale doorstorting, 720 miljoen euro door de economische crisis en 231 miljoen minder inkomsten uit de gewestbelastingen. De goedgekeurde begroting, mijnheer de minister, oogt dus alleszins beter dan ze in werkelijkheid zal zijn.

Collega's, volgens het rapport van de SERV werd bij de opmaak van de begroting dus onvoldoende rekening gehouden met de verslechterende economische omstandigheden. Uw begroting, mijnheer de minister, gaat nog steeds uit van een economische groei van 1,2 procent en een inflatie van 2,7 procent. Volgens het Planbureau zijn de respectieve cijfers echter 0,3 procent en 1 procent, terwijl de Europese Commissie een nog grotere negatieve groei voorspelt. Hoewel minder pessimistisch dan de Europese Commissie, zijn ook de cijfers die de Belgische banken vooropstellen, niet rooskleurig en op zijn zachtst uitgedrukt nog altijd negatiever dan het scenario waarmee u tot op vandaag rekening hebt gehouden.

KBC en Dexia spreken over een dalende economische activiteit met 1 procent terwijl ING en Itinera 1,5 procent achteruitgang verwachten. Fortis is nog het somberste van allemaal en vreest een inkrimping met 1,8 procent. Mijnheer de minister, wat er ook van zij, Dexia-econoom Depover zegt dat alles tussen 0,5 procent en min 2 procent nog mogelijk is.

Collega's, de lagere inflatie is misschien nog een meevaller want er zal dan wellicht geen indexsprong komen en dat is uiteraard goed nieuws. De negatieve groei zal echter wel degelijk wegen op de inkomsten: 1,2 miljard euro lager dan einde vorig jaar geraamd!

Collega's, een structureel gezonde begroting is ook een begroting die de mogelijkheden van de volgende begrotingsjaren niet in het gedrang brengt. Over dit punt maakt de SERV zich terecht grote zorgen. In 2009 is namelijk beleidsruimte gecreëerd door uitgaven voor

2009 vooruit te schuiven naar 2008. Die beleidsruimte is grotendeels ingevuld met recurrente beleidsinitiatieven die pas op kruissnelheid zullen komen vanaf 2010. Op die manier rekent de SERV erop dat bij een ongewijzigd beleid de begroting 2010 in vergelijking met de begroting voor 2009 extra belast zal worden met circa 685 miljoen euro. Het staat dus vast, mijnheer de minister, dat u zich in de toekomst wel degelijk zult vastrijden.

Mijnheer de minister, u mag dan nog uw 500 miljoen euro buffer willen gebruiken waarin u voorzien had voor de slechte conjunctuur en voor de index, dan nog komt u er niet. Bovendien moet de regering ook nog in de nodige fondsen voorzien voor investeringen in het kader van het veelbesproken relanceplan. De SERV raamt de uitgaven in dit kader op 158 miljoen euro aan extra inspanningen.

Mijnheer de minister, maandag viel uw federale collega Wathélet nog uit de lucht wat betreft de negatieve economische vooruitzichten. Ik hoop dat dit bij u niet het geval is. Ik ben dan ook erg benieuwd naar uw antwoord op mijn vraag hoe de Vlaamse Regering deze te verwachten ontsporing van de begroting zal aanpakken. Wij van Lijst Dedecker vragen alleszins een bijsturing van de begroting. Aangezien we in een verkiezingsjaar zitten, zou de volgende controle er pas in de tweede helft van dit jaar kunnen komen, dus na die verkiezingen. Dan pas een volgende controle doen en dus de hete aardappel doorschuiven naar de volgende bestuursploeg, lijkt me onlogisch en bovendien te laat, nee rijkelijk te laat zelfs.

Collega's, ik besluit. De zwaar tegenvallende conjunctuur zal zijn sporen nalaten op de beleidsmogelijkheden in 2009. De nu goedgekeurde middelenbegroting moet daarop nog aangepast worden. Als de hypothesen daarover bevestigd worden en het goedgekeurde relanceplan, zoals door de sociale partners gevraagd, strikt wordt uitgevoerd, zal er wel degelijk een tekort zijn.

Een normale onderaanwending die de doelstellingen van het relanceplan, en in het bijzonder van de investeringsdoelstellingen, ongemoeid laat, zal niet volstaan om de kloof te dichten. Het evenwicht wordt dan ook best verder aangehouden.

Kortom, mijnheer de minister, het is alle hens aan dek. Het alarm mag stilaan beginnen af te gaan. Ik vraag u om nu in te grijpen, om zo snel mogelijk een begrotings-evenwicht te vinden. De investeringen in het relanceplan moeten plaatsvinden. Het is tijd voor actie in plaats van planning. De bevolking heeft het nodig, en u hebt het beloofd aan de sociale partners. Bovendien moet dringend werk worden gemaakt van een afslanking van het overheidsapparaat.

Mijnheer de minister, niet alleen de SERV, maar ook wij, de leden van het Vlaams Parlement, verwachten een antwoord.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer De Craemer, namens welke partij spreekt u hier?

Ik heb afgelopen weekend gehoord dat u de onroerende voorheffing wilt afschaffen. Die inkomsten zijn misschien niet zo belangrijk voor Vlaanderen, maar in het kader van het Stabiliteitspact zijn ze wel van belang. Hoe gaat u dat oplossen?

De heer Gino De Craemer: Op de eerste vraag wens ik niet te antwoorden, mijnheer Peumans. U weet sinds vorige week goed genoeg voor welke partij ik hier nu sta.

Mevrouw de voorzitter, ik heb geen zin om dergelijke discussies te voeren.

De heer Jan Peumans: Mijnheer De Craemer, u moet mijn tweede vraag nog beantwoorden. U komt hier spreken als een financieel deskundige, maar kunt niet antwoorden op mijn vraag. Dat is het niveau van Lijst Dedecker. (*Rumoer*)

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, de heer De Craemer spreekt hier namens Lijst Dedecker. Hij komt hier pleiten voor een begrotingsevenwicht, maar tegelijk lanceert zijn partij voorstellen die enorm veel geld kosten. Hoe gaat Lijst Dedecker dat compenseren? Ik wil daar een duidelijk antwoord op krijgen, om de globaliteit van het debat duidelijk te kunnen kaderen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, collega's, u weet dat de heer De Craemer namens Lijst Dedecker spreekt. Hij heeft dat ook duidelijk kenbaar gemaakt. Ik weet dat sommige mensen daar gevoelig voor zijn.

Wij vragen hier om allerlei zaken op te lossen en beloftes na te komen. Ik stel ook vast dat men onze persberichten zeer aandachtig leest, waarvoor dank. Aan alle collega's die nu lawaai maken, zeg ik: van uw eerste belofte bent u nog niet gestorven. U moet dus even de hand in eigen boezem steken. De beide partijen proberen hier een laag politiek spelletje te spelen. (*Rumoer*)

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Verstrepen, het gaat hier om een concreet dossier. Uw partij heeft afgelopen weekend zeer concrete voorstellen gedaan. Uw financiële expert pleit hier voor een financieel evenwicht. Ik wil van Lijst Dedecker concreet horen hoe men dit gaat compenseren.

De heer Jurgen Verstrepen: Als er vragen zijn, wil ik daar gerust over praten. (*Rumoer*)

U zou beter uw eigen ministers en uw eigen bestuur ondervragen, mijnheer Decaluwe, over alle fouten die de afgelopen maanden gemaakt zijn. U hebt de begroting goedgekeurd. U zou beter uw eigen minister ondervragen. *(Opmerkingen bij de heer Carl Decaluwe)*

De heer Gino De Craemer: Ik heb zelf een voorzet gegeven. Ik heb gezegd dat er dringend werk moet worden gemaakt van een afslanking van het overheidsapparaat. Dat is een van de voorstellen die wij doen. U luistert selectief. *(Rumoer. Opmerkingen bij de heer Carl Decaluwe)*

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer De Craemer, een afslanking van het overheidsapparaat, dat gaat over enkele tientallen miljoenen euro's. U hebt afgelopen zondag een belofte gedaan van 2 miljard euro. De afschaffing van de onroerende voorheffing kost Vlaanderen en de lokale besturen 2 miljard euro.

De heer Gino De Craemer: Men wil hier echt niet luisteren. Het gaat hier niet om een debat waarin wij als een regeringspartij moeten worden beschouwd. Dat is een veel te grote eer voor ons. *(Opmerkingen)*

U moet de regering die nu nog aan het bewind is, ondervragen, en niet Lijst Dedecker.

De heer Koen Van den Heuvel: We hebben een luchtbeloppositie: een oppositie vol luchtballen.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw de voorzitter, ik zal die heren daar achteraan straks ook even van repliek dienen. Inderdaad, Lijst Dedecker acht zich na 7 juni 'incontournable' om het land mee te besturen. Minister Verstrepen, minister De Craemer: ze wanen zich al geschikt als minister op basis van opiniepeilingen. Ik zal daar straks op terugkomen. We zullen dan eens de balans opmaken. Zij pleiten enerzijds voor besparingen en slaan anderzijds een gat in de Vlaamse begroting en de begroting van de gemeenten en provincies. Inderdaad, mijnheer Van den Heuvel, het gaat over een gat van 2 miljard euro, op een ogenblik dat we ons bevinden in een financiële en economische crisis. Dat heeft natuurlijk gevolgen voor de begroting. Voorzichtigheid en waakzaamheid zijn op dat vlak meer dan ooit nodig.

Mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, geachte leden, 2008 was een echt boerenjaar. Ik heb ook gezegd dat dit wellicht niet voor herhaling vatbaar is. We hebben in de begroting enorm veel dingen kunnen doen waarvoor we de volgende jaren niet de middelen zullen hebben. We hebben 2008 afgesloten met een overschot van 241 miljoen euro. Ondertussen hebben we voor 6 miljard euro schulden van de gemeenten overgenomen.

Ook heeft de Vlaamse Regering tijdens de financiële crisis voor meer dan 1 miljard euro geparticipeerd in de aandelenstructuur van banken als Fortis en Dexia, en ook van Ethias. We zijn er ook in geslaagd om voor 685 miljoen euro aan uitgaven van 2009 te verschuiven naar 2008. Gelukkig hebben we dat gedaan: zo hebben we de begroting van 2009 ontlast.

We zijn er eveneens in geslaagd om een nulschuld te realiseren. De oppositie heeft daar ook tegen gefulmineerd. Ik herinner me nog de uiteenzetting van de heer Dewinter tijdens het begrotingsdebat. Hij zei dat de nulschuld niet de optie van het Vlaams Belang was, en dat een regering ook schulden moet maken. Welnu, de Vlaamse Regering heeft die nulschuld bewerkstelligd, en gelukkig is dat gebeurd. Als we nu nog in de begroting in middelen zouden moeten voorzien om de rente te betalen van vorige schulden, dan zouden we er nog veel slechter voor staan. We hebben een Toekomstfonds gecreëerd. We hebben een conjunctuurprovisie en een indexprovisie aangelegd. Daar werd wat lacherig over gedaan. Ons werd gevraagd waarom we dat geld niet uitgaven. Ik herinner me nog wat tijdens de vorige begrotingsdebatten in de commissie is gezegd. Er werd gesteld dat we dat geld hadden moeten uitgeven, dat we schulden hadden moeten maken, dat we niet in die provisies hoefden te voorzien. Gelukkig hebben we daarin voorzien. Mijnheer De Craemer, ik heb u daarnet niet onderbroken. Sta me toe de stelling van mijn fractie te ontwikkelen.

Dat de economische crisis ook gevolgen heeft voor de Vlaamse Regering is evident. We zien dat begrotingstekorten momenteel in de hele wereld een realiteit zijn. Er is een tekort van 10 percent in de Verenigde Staten en in Europa hebben zeven landen een tekort van meer dan 3 percent. Ook de federale overheid zal in 2009 wellicht een tekort hebben, van 10 miljard euro of 3 percent van het bruto nationaal product. We mogen de zaken ook eens positief bekijken. We hebben ons voorbereid op de toekomst, en gelukkig maar. Bovendien, mijnheer Van Hauthem, heeft Vlaanderen door de Financieringswet bij een groeidaling van 1 percent 174 miljoen euro minder inkomsten, terwijl de federale begroting 1,7 miljard minder inkomsten heeft. Dat is tienmaal minder dan wat er federaal gebeurt. Dat de economische groei veel kleiner is, heeft natuurlijk gevolgen voor de Vlaamse begroting. Een groeidaling van 1 percent komt neer op 174 miljoen euro. De begroting ging uit van een economische groei van 1,2 percent. Nu gewaagt de SERV van een afname van de groei met 0,3 percent. Volgens de Europese Commissie zou het echter 1,9 percent minder kunnen zijn. Dat heeft natuurlijk automatisch gevolgen voor de begroting. Dat weten we. Die berekening kan worden gemaakt. De SERV heeft die ook gemaakt.

Dat de gewestbelastingen 240 miljoen euro minder opbrengen, is ook het gevolg van die economische

crisis. De vraag is: zijn er voldoende buffers ingebouwd in de begroting om dat soort tegenvallende inkomsten op te vangen? Het antwoord is: ja, die zijn er. We hebben provisies genomen. Er is natuurlijk altijd een onderbenutting van kredieten. Vorig jaar hadden we 950 miljoen euro onbenutte kredieten. We hebben daarvan op het einde van vorig jaar – gelukkig – gebruik gemaakt om voor 650 miljoen euro facturen te betalen om de begroting van 2009 te ontlasten.

Op bladzijde 65 van het SERV-rapport staat: “De ervaring met de uitvoering van de begroting in de afgelopen jaren leert echter dat expliciete besparingsoperaties misschien wel niet nodig zijn omdat onvermijdelijk in de begroting kredieten worden ingeschreven die in de praktijk onbenut zullen blijven. Dat was het geval in 2007 en (...) door vooruitbetalingen het overschot in 2008 binnen de perken te houden komt in de praktijk ook overeen met een substantiële onderaanwending in 2008.” Dat is een heel technische uitleg, maar de politiek van deze Vlaamse Regering zal toelaten om de tegenvallende conjunctuur en de daling van de inkomsten op te vangen. Het relanceplan is belangrijk maar andere zaken, zoals de belastingverlaging en de isolatie- en renovatiepremie, zaten al in de begroting verwerkt. Volgens de SERV wordt het relanceplan becijferd op 842 miljoen euro. Dat moet dienen voor kredietverlening aan de bedrijven, een actief arbeidsmarktbeleid en de versterking van de publieke en private investeringen. De gevolgen op het vorderingssaldo zijn beperkt tot 178 miljoen euro dankzij de ESR-normen. Dat is opvangbaar.

Het is natuurlijk een tegenslag, dat is evident, geen enkele begroting ontsnapt eraan. De politieke vraag is: hebben we een voldoende voorzichtig beleid gevoerd om dat op te vangen in 2009? Het antwoord is: ja! In de reguliere begroting, los van het relanceplan heeft de Vlaamse Regering voor 3,1 miljard euro investeringen gepland. De minister-president heeft dat vorige week in de commissie voor Begroting en Financiën nog verklaard. We hebben op vier jaar tijd de investeringskredieten met 50 percent doen stijgen.

We staan voor moeilijke jaren. De budgettaire orthodoxie komt natuurlijk onder druk. Maar Vlaanderen heeft de wapens om het begrotingsevenwicht te behouden, en gisteren werd nog bevestigd dat de regering dat ambieert met VIA. In dat plan blijft de budgettaire orthodoxie de maatstaf. De komende jaren worden een periode van matiging, maar dat wisten we al. De meerjarenbegroting voorzag al in 1,5 miljard euro in bepaalde groeihypothese in de volgende legislatuur. Dat is ongeveer de helft van deze legislatuur. Die economische crisis heeft gevolgen op de begroting. Voor de oppositie is het gemakkelijk om daarop te schieten.

Hebben wij ons voldoende voorbereid? Ik denk dat de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement voldoende

gewapend zijn om in de volgende jaren de crisis te verwerken zonder het investeringspeil in gevaar te brengen. De aangegane engagementen in sectoren als onderwijs en milieu blijven gegarandeerd. We staan niet voor een grote besparingsoperatie. In de beleidsruimte die vrijkomt, moeten we klaardere keuzes maken. Niet alles zal mogelijk zijn, dat hebben we in het verleden al gezegd.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Van Rompuy, ik heb twee vragen. Mijn eerste vraag is: heeft de SERV gelijk, ja of neen?

Mijn tweede vraag is de volgende. Op het einde van de vorige legislatuur hebt u als fractieleider van de toenmalige grootste oppositiepartij de toenmalige regering verweten dat ze alle beleidsruimte had opgegeten en na 2004 een financiële kater zou nalaten. Dat was toen de teneur van uw betoog. De feiten zijn anders gebleken, want deze regering heeft – u hebt dat zopas nog bevestigd – dubbel zoveel kunnen uitgeven tijdens deze legislatuur als de vorige regering. De beleidsruimte was tijdens deze legislatuur dus dubbel zo groot als tijdens de vorige. Op dat vlak hebt u dus ongelijk gehad. Vandaag zegt u hetzelfde als vijf jaar geleden, namelijk dat deze regering alle beleidsruimte heeft opgegeten en dat er nog weinig mogelijkheden zijn voor de toekomst. Ik vind dat een duidelijke politieke vaststelling.

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Van Rompuy, ik heb nog geen oplossingen gehoord van u, maar waarschijnlijk is uw betoog nog niet af. We hebben 178 miljoen euro nodig voor het relanceplan, voor bijkomende investeringen, we zitten met lagere inkomsten die worden geschat op 1,2 miljard euro en er werd een buffer aangelegd van 500 miljoen euro. Ik kan nog een beetje rekenen: we komen er niet. Ik heb nog geen oplossingen gehoord. Hoe zult u de rest dichtrijden? U verwijst bovendien naar de doorschuiving van 2009 naar 2008, maar daarvan zullen we de rekening gepresenteerd krijgen in 2010.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Stassen, in de vorige legislatuur werd inderdaad heel veel uitgegeven. Op een bepaald moment hebben we daar de nodige conclusies uit moeten trekken. Dat heb ik niet gezegd, dat hebben het Rekenhof gezegd, de administratie Financiën en de SERV. Toen is de Vlaamse Regering begonnen met het nemen van een aantal maatregelen om de begroting weer op de sporen te krijgen. We hebben daar een discussie over gevoerd en de regeringsonderhandelingen gingen daar ook over. Toen werden een aantal eenmalige maatregelen genomen om het tekort weg te werken. In de loop van de jaren werd

een structureel groeipad ontwikkeld met een beleidsruimte die beter is uitgedraaid dan we hadden verwacht. Toen we de regeringsonderhandelingen voerden, was de marge geen 2,1 miljard euro, maar slechts 1,5 miljard euro. We hebben keuzes moeten maken. Dit is het punt dat ik wil maken.

De heer Jos Stassen: Vandaag hebben we toch hetzelfde?

De heer Eric Van Rompuy: Ik weet niet wat uw politiek is, mijnheer Stassen. We hebben het gehad over de onroerende voorheffing en het gat van 2 miljard euro. We zitten nu in volle financiële crisis en uw partij heeft vorige week een vermogensbelasting aangekondigd. U doet dat dus op het ogenblik dat de vermogens van de mensen gedaald zijn met 180 tot 200 miljard euro, op een moment dat de banken in crisis zijn! (*Applaus bij CD&V*)

We zitten hier met een oppositie waarbij aan de ene kant de heer De Craemer de budgettaire orthodoxie komt bepleiten en ondertussen een gat van 2 miljard euro slaat via de afschaffing van de onroerende voorheffing, gedecreteerd door de heer Dedecker op de nieuwjaarsreceptie van Lijst Dedecker, en aan de andere kant komt de heer Stassen in volle financiële crisis pleiten voor een vermogensbelasting! Dat is het alternatief van de oppositie, dat noem ik werkelijk wanbeleid en onbestuurbaarheid. (*Rumoer*)

De heer Jos Stassen: Mijnheer Van Rompuy, ik ken die trucs ook! Als u geen gelijk kunt halen, begint u gewoon de andere aan te vallen. U kunt niet antwoorden op mijn vraag. Die betreft nochtans de pure vaststelling dat u op het einde van de vorige legislatuur hebt gezegd dat er een financieel wanbeleid werd gevoerd, maar tijdens deze legislatuur hebt u dubbel zoveel geld kunnen uitgeven in vergelijking met de vorige legislatuur. Het verhaal van toen klopt dus niet. Vandaag bezorgt u, of u dat nu graag hebt of niet, de volgende regering een financiële kater.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Stassen, de jaren 2004, 2005, 2006 en 2007 waren jaren met een sterke economische groei, waardoor de Vlaamse begroting heel wat middelen heeft kunnen creëren, niet alleen door de samengevoegde en de gedeelde belastingen, maar ook door de gewestbelastingen. U hebt in de commissie voor Financiën ook de aankondigingen van minister Van Mechelen gehoord inzake registratierechten, inzake onroerende voorheffing, inzake de sector van de immobiëlen, inzake de successierechten en dergelijke. We hebben vastgesteld dat de Laffercurve bestond en dat de lastenverlagingen leidden tot meer inkomsten. In al die zaken was niet voorzien en ze hebben geleid tot de meerinkomsten.

Maar nu staan we voor een periode van negatieve economische groei, mijnheer Stassen. Dat zal in de begroting kunnen worden opgevangen. U hebt altijd tegen economische groei gepleit, want groei creëert geen werk.

Deze Vlaamse Regering, onder leiding van minister-president Peeters en minister Van Mechelen, heeft de jongste jaren in een periode van hoogconjunctuur gedaan wat de federale regering niet gedaan heeft: overschotten gecreëerd, de schuld tot nul herleid en buffers ingebouwd om begrotingstekorten te vermijden. Dat maakt dat men nu de marges heeft om te investeren.

Op dat vlak voel ik me heel goed in mijn vel. Wat vroeger door de oppositie werd gezegd, is vandaag perfect verdedigbaar. Maar de oppositie vandaag in dit parlement maakt een totaal verkeerde analyse. Oplossingen die een gat zouden slaan in de begroting of de vermogens massaal belasten, vormen een politiek waartegen Vlaanderen neen zegt. Ik hoop dat de voorzichtige politiek van de Vlaamse Regering door de kiezer zal worden gesteund. (*Applaus*)

De heer Jan Peumans: Mijnheer Van Rompuy, ik wil u aanraden om voorzichtig te zijn bij wat u zegt over de federale begroting. Uw broer is eerste minister. Als ik de vooruitzichten zie, denk ik dat het gat in de begroting nog veel groter zal worden.

U moet eerlijk toegeven: het feit dat deze Vlaamse Regering – en we gunnen haar dat – zoveel financiële ruimte heeft, is het gevolg van de Financieringswet. Dat hoor ik hier niet in de discussie. Mijnheer Sannen, die wet werkt blijkbaar nefast voor de federale overheid. Wij hebben indertijd aangetoond dat dat niet de oorzaak was, maar wel de belastingpolitiek die de toenmalige premier Verhofstadt met minister van Financiën Reynders in gang gezet heeft.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mijnheer Van Rompuy, ik stel met u de vraag aan de minister van Begroting of wij wel genoeg gebufferd hebben voor de komende jaren wanneer wij voor deze begroting zijn uitgegaan van een groei van 2 procent. Wanneer wij uitgaven van 2009 al bestreden hebben voor een deel met inkomsten van 2008, hebben wij die middelen dan niet al te recurrent gebruikt? Ik denk dat dat een manier was om het geld niet aan de federale begroting te moeten geven. Ik ga ermee akkoord, maar het zou kunnen zijn dat in de overhaasting niet genoeg gedacht is aan de recurrentie van die uitgaven.

Mijnheer van Rompuy, één ding begrijp ik niet in uw betoog. U zegt dat 2008 een echt boerenjaar was. Ik begrijp niet dat u die beroepsgroep verbindt met een wereldwijde economische crisis. We mogen die beroepscategorie hier niet nog meer viseren dan ze al geïsoleerd is.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer Van Rompuy, zegt u dat de SERV er in zijn analyse grotendeels naast zit? U

haalt kritieken aan, zoals de vervroegde uitbetaling van bedragen in 2007 en 2008. Die worden volgens de SERV vervangen door recurrente uitgaven in 2009. Daardoor zou 2010 er in combinatie met de verminderde groei door de economische crisis zeer somber uit gaan zien.

Maakt u zich er niet wat gemakkelijk van af door te zeggen dat Vlaanderen een nulschuld heeft gerealiseerd? Zie wat de toekomst brengt qua pps-projecten. Die zijn budgettair op een aantal punten serieus aan het ontsporen.

De heer Gino De Craemer: Mijnheer Van Rompuy, ik heb nog steeds niet gehoord welke concrete maatregelen CD&V voorstelt. De buffer van 500 miljoen euro zal niet volstaan. U beschouwt de doorschuifactie als positief. Ik wijs nogmaals op de weerslag die dat zal hebben in 2010. Dan zullen we worden geconfronteerd met wat we eind 2008 hebben gedaan.

De afschaffing van de onroerende voorheffing op de eerste woning kost 250 miljoen euro per jaar. We willen dat spreiden over vijf jaar. Dan komen we nog niet aan de 2 miljard euro die u voorstelt. Dat is 1,250 miljard euro, gespreid over vijf jaar. Het is de ware aard van CD&V die bovenkomt: goochelen met onjuiste cijfers. Als u voorstander bent van onroerende voorheffing, dan vinden wij dat een straf voor de burgers die voor hun eigen huisvesting opkomen en die een eigendom willen hebben. Dat wilt u afstraffen met de onroerende voorheffing.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer De Cock, als ik sprak over een boerenjaar, dan was dat positief bedoeld. We zijn er in 2008 in gelukt overschotten te creëren, rijke oogsten te hebben, waarmee we de gemeenten 600 miljoen euro schuldverlichting hebben kunnen geven. We hebben kunnen participeren in de bankencrisis en in bepaalde financiële operaties zonder dat de gewone uitgaven in gevaar zijn gekomen. Een boerenjaar is in dat opzicht dus een heel positief jaar. Ik heb me misschien niet goed uitgedrukt. Maar goed, mijnheer De Cock, ik heb de indruk dat u in de oppositie bent terechtgekomen. Dat was ik even vergeten.

Laten we spreken over cijfers. Ik ben al 25 jaar lid van de commissie voor Financiën en Begroting. Daar discussiëren we op basis van getallen en cijfers. Degenen die daar vandaag grote beschouwingen over geven, nodig ik uit naar die commissie. Vorige week hebben we anderhalf uur over de begroting 2008 gesproken op basis van slides. Voor ons zijn de cijfers van de SERV geen verrassing.

Mijnheer Daems, de SERV zegt op bladzijde 65 dat het mechanisch tot dat cijfer van 750 miljoen euro leidt, en dat is juist. De vraag is of de regering dat kan opvangen. Daarover zegt de SERV dat het opvangbaar is, gelet op een aantal buffers in de conjunctuur en gelet op onderbenutting. Het is goed dat we daarover debatteren. De SERV zegt zelf dat het wellicht niet nodig is om

expliciete besparingsoperaties door te voeren. Ik hoop dat u dit rapport hebt gelezen.

Mijnheer De Craemer, als u het over die 250 miljoen euro hebt, dan is dat demagogie en populisme. Ik daag u uit om de cijfers van de onroerende voorheffing voor de eerste woning te nemen, en na te gaan wat de minderinkomsten zijn van de Vlaamse overheid, de gemeenten en de provincies. We hebben dat gisteren opgezocht. Het gaat over 2 miljard euro, zwart op wit. Ik heb de heer Dedecker horen zeggen dat u de ambitie hebt om Vlaanderen te besturen. Wel, ik durf de welvaart van de mensen niet toevertrouwen aan lui die denken dat ze in volle financieel-economische crisis die mensen beloftes moeten maken van 2 miljard euro, wat onbetaalbaar is. Arm Vlaanderen dat daarvoor zou kiezen. Een ontmaskering van een parlementair debat, daarvoor dient een parlementair debat.

De heer Carl Decaluwe: Voor de duidelijkheid van het debat en voor de tv-kijkers thuis, voor wie dit wellicht verwarrend overkomt, wil ik dit aan mijnheer De Craemer zeggen: in vier maanden tijd drie verschillende stellingen poneren die kant noch wal raken: 'il faut le faire'! Begin september was hij nog lid van de meerderheid, na de splitsing van het kartel belandde hij in de oppositie, nu is hij veranderd van partij.

Mijnheer De Cock, ik zou graag weten of u namens de meerderheid of namens de oppositie bent tussenbeide gekomen. Voor mij is dat allemaal niet meer zo duidelijk.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: In deze fase van het debat, en zeker na het betoog van de heer De Cock, is het nodig om in aansluiting op wat de heer van Rompuy heeft gezegd, een aantal cijfers op een rijtje te zetten om de discussie op zijn minst vanuit dezelfde basis te voeren.

In de initiële begroting 2009 die dit parlement heeft goedgekeurd, zijn we uitgegaan van het economisch budget van september 2008. Dat voorzag in een groei van 1,2 procent en een inflatie van 2,7 procent. Intussen staat de tijd niet stil en worden we na een mondiale bankencrisis geconfronteerd met een uitdeinende economische crisis die een weerslag heeft op onze economische groei.

Mijnheer De Cock, in diezelfde initiële begroting 2009, zijn we, zoals de heer Van Rompuy terecht heeft gesteld, de facto uitgegaan van een economische groei van 0,2 procent. Ten opzichte van 1 procent ontvangsten hebben we 1 procent conjunctuurprovisie genomen. We hebben dus 178 miljoen euro niet uitgegeven omdat we durfden te veronderstellen dat dit misschien niet zou binnenkomen. In de initiële begroting 2009 vertrekken wij dus van een economische groei van 0,2 procent met een inflatie van 2,7 procent.

Vandaag zeggen alle conjunctuurspecialisten dat de inflatie minstens zal afkoelen tot ongeveer 1 percent. Dat betekent dat we nu al heel zeker weten dat van de indexprovisie, die we hebben ingeschreven voor een bedrag van 318 miljoen euro reserves, de 106 miljoen euro voor lonen niet zal moeten worden aangewend en dat door de daling van de inflatie naar 1 percent op de werkingskosten, we een extra reserve zullen boeken van 100 miljoen euro. Dat is opnieuw 206 miljoen euro. Als we weten dat 1 percent economische groeivermindering staat ten opzichte van 180 miljoen euro ontvangsten, dat de conjunctuurprovisie is weggeboekt, waardoor de groei op 0,2 percent staat, en dat er nog een indexprovisie is waarop ongeveer 206 miljoen euro kan worden gerecycleerd, dan beschikken we over voldoende buffers om daarmee om te gaan.

Dit wordt verstrekt met relancemaatregelen. Bovendien zullen we een impact hebben in de basis, waar de samengevoegde en gedeelde belastingen lager zullen liggen. Als men de optelsom maakt van de parameters, met daarbij de tegenvallende gewestbelastingen, die we dag na dag monitoren, dan kan met de aangelegde buffers en met de normaal te voorziene en nagenoeg onvermijdelijke vertraging van 3 percent in de betaalkredieten op de begroting 2009 – niet in de beleidskredieten want die worden maximaal vastgelegd, maar in 2 tot 3 jaar zeer expansieve begroting krijgt men altijd een vertraging in de betaalkredieten, de leden van de commissie Financiën en Begroting volgen dit op de voet – dan staat dat voor ongeveer 600 miljoen euro, wat moet toelaten om de begroting 2009 zonder enig probleem in evenwicht te houden. Dat is het uitgangspunten van de Vlaamse Regering. De begroting 2009 zal in evenwicht worden gehouden.

Mijnheer De Craemer, wat uw opmerkingen betreft, sluit ik me aan bij de andere sprekers. Het gaat over 2,1 miljard euro waarvan de opbrengst voor 75 miljoen euro naar het Vlaamse Gewest gaat, voor 1,6 miljard naar de gemeenten en voor 0,4 miljard naar de gemeenten. Is het de bedoeling, mijnheer De Craemer, dat de afschaffing van de onroerende voorheffing voor 2 miljard euro wordt betaald door de provincies en gemeenten, die, nota bene in het kader van het fiscaal pact, net uit de zorgen zijn geraakt? (*Applaus bij CD&V en Open Vld*)

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de minister, ik wil de zaken toch even duidelijk stellen. Ik contesteer u zeker niet als minister van Begroting. U bent een goed minister van Begroting. Ik ben blij met uw antwoorden. Ik heb gezegd dat ik de vragen stel met de heer Van Rompuy.

Mijnheer Van Rompuy, eerst en vooral wil ik toch zeggen dat ik heb gehoord dat 2008 een echt boerenjaar was. Nadien liet u een negatieve trits van woorden volgen. Op uw vraag of ik in de oppositie dan wel in de meerderheid zit, antwoord ik u dat ik mezelf zeker niet in de oppositie heb gezet. Ik ben wie ik ben. Ik was een

Spiritist, daarna een Vlaams Progressief en nu een SLP'er. Het gaat echter wel om een en dezelfde partij. Het is niet omdat mijn partij van naam is veranderd, dat ik veranderd ben. Ik ben altijd loyaal geweest aan de meerderheid.

Het kan dat ik oppositietaal spreek. Ik heb echter ook geconstateerd dat de interne oppositietaal uit uw mond sinds 1 januari veel minder is geworden. Ik dacht dan ook dat u een vervanger moest krijgen.

De heer Gino De Craemer: Voor alle duidelijkheid, ik zit inderdaad in de oppositie. Ik heb daar ook geen enkele schroom over. Ik ben trouwens door de collega's van CD&V uit de meerderheid gezet, samen met mijn vroegere fractie, de N-VA. (*Rumoer*)

U hebt het over mijn stemgedrag. Ik verwijs naar mijn ex-fractieleider, de heer Peumans. Bij de bespreking over de begroting zei hij: "Mijnheer de minister-president, volgens mij gaat het hier over een goede begroting. We maken echter geen deel meer uit van de Vlaamse Regering. We zitten dus niet meer aan het roer en we zullen ons stemgedrag morgen dan ook toelichten." Als men vanuit de meerderheid naar de oppositie stapt, kan er inderdaad een wijziging van stemgedrag volgen.

Mijnheer de minister, ik blijf erbij dat u verkeerde cijfers hebt. Het bedrag van 1,2 miljard euro, dat wij vooropstellen, wordt gespreid over vijf jaar. Dat betekent maar 250 miljoen euro per jaar.

Ik denk toch dat u eigenlijk pleit voor een stop inzake de aankoop van eigen woningen. We merken dat mensen momenteel wachten om woningen aan te kopen. Ik denk dat het dat is wat u wilt bestendigen. Per 1000 wooneenheden die minder worden verkocht, is er een minder opbrengst aan onroerende voorheffing van 17 miljoen euro voor de staat.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Ik luister altijd vol bewondering naar de cijferdans van minister Van Mechelen. Voor een groot deel heeft hij gelijk indien hij ervan uitgaat dat de economische groei maar 0,2 percent zou bedragen. Hij heeft zelfs gelijk indien die groei een percent lager – min 0,8 percent – zou uitvallen. Hij komt wel in de problemen als, zoals uit de laatste voorspellingen blijkt, de economische groei uitkomt op min 1,9 percent. (*Opmerkingen*)

Dat zijn de laatste voorspellingen.

Daarnaast wordt geen antwoord gegeven op de fundamentele kritiek dat een aantal marges worden opgebruikt via recurrente uitgaven, zodat de problemen

misschien niet in 2009, maar vooral in 2010 zullen opduiken. We moeten daar echt waakzaam voor zijn.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer De Craemer, mijn vraag was anders. Ongeacht of het nu 1,1 of 1,2 is, gaat u dan een factuur van 1,2 miljard euro presenteren aan de provincies en de gemeenten? Want dat houdt uw voorstel in.

De heer Jan Peumans: Ik tracht regelmatig de vergaderingen van de commissie voor Financiën bij te wonen. Mijnheer De Craemer, bij de stemming over deze begroting hebben we ons onthouden om de doodeenvoudige reden dat we mee aan de basis hebben gelegen van de oorspronkelijke begroting. Men moet ook intellectueel eerlijk zijn. Zoals de heer Decaluwe heeft gezegd, keurde u de begroting goed. Toen u in de oppositie zat, ging u zich onthouden. En nu bent u tegen deze begroting. Een dergelijke ommekeer op een paar maanden tijd, dat is knap!

Wat ik van u nog veel knapper vind, is dat u te pas en te onpas overall verkondigde een grote voorstander te zijn van de verbreding van het Schipdonkkanaal, terwijl ik nu in de krant lees dat u, sinds u bent overgestapt naar Lijst Dedecker, tegen de verbreding van het Schipdonkkanaal bent. (*Applaus bij CD&V, het Vlaams Belang en de N-VA*)

Om het heel deftig te zeggen: dat is een vorm van politieke prostitutie die ik hier nog nooit heb gezien.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, ik heb vastgesteld dat de heer Tavernier gekant is tegen de bijkomende recurrente uitgaven van deze Vlaamse Regering die wij in 2009 doorvoeren. Dat wil dus zeggen dat hij tegen bijkomende middelen is voor kinderopvang, tegen bijkomende middelen voor schooltoelagen, tegen bijkomende middelen voor een isolatiepremie, tegen innovatiebeleid. Als Groen! deze recurrente middelen wil afschaffen, dan is dat niet aan ons besteed.

De heer Gino De Craemer: Mevrouw de voorzitter, ik kan uiteraard niet anders dan reageren. Wat heeft het Schipdonkkanaal hiermee te maken? Dat is het niveau bij de N-VA. (*Rumoer*)

Als men spreekt over prostitutie, dan moet men maar eens nadenken wat men gedaan heeft door plat op de buik te gaan voor de CD&V.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw de voorzitter, parlementaire debatten kunnen echt goed zijn. Het is belangrijk in een democratie dat de maskers ook eens vallen. Mijnheer De Craemer, uw masker is hier gevallen. Daarvoor dienen parlementaire debatten.

De voorzitter: De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx: Mevrouw de voorzitter, leden van de regering, collega's, ik heb mij niet ingeschreven als spreker in dit debat om hier een aantal fantaisistische maatregelen te lanceren maar om de minister te ondervragen over zijn begrotingsbeleid. Ik stel vast dat de minister het antwoord al geeft terwijl er nog drie sprekers zijn ingeschreven. Ik vind dat, eerlijk gezegd, geen manier van werken. Mijnheer de minister, u antwoordt direct op de vragen van de eerste spreker. En voor de rest moet iedereen zijn mond maar houden. Ik vind dit geen manier om een debat te organiseren. Collega's, sta mij toe dit te zeggen.

Mijnheer de minister, toen in de zomer van vorig jaar de begroting werd opgesteld, leek alles nog rozengeur en maneschijn. Het is pas in de herfst dat de financiële en economische crisis volop is losgebarsten. De volle draagwijdte van deze crisis werd pas nog later duidelijk. Ik denk zelfs dat wij vandaag nog niet de volle draagwijdte kunnen vatten. Toen we u tijdens de begrotingsbespreking, nauwelijks een maand geleden, erop wezen dat we de prognoses dringend moesten bijsturen, hield u nog vol dat de conjunctuur en de indexprovisie ruimschoots zouden volstaan om gebeurlijke accidenten op te vangen. Ook vandaag nog houdt u dat vol. Wij weten dat want wij hebben uw antwoord al gehoord.

Mijnheer de minister, het recente SERV-rapport doorprijkt deze ballon volledig. Uit het SERV-rapport blijkt duidelijk dat de SERV rekt op 1,2 miljard euro minder ontvangsten. Een deel daarvan kan worden gecompenseerd door lagere indexaanpassingen en de conjunctuurprovisie. In plaats van de door het parlement goedgekeurde begroting met een overschot van 268 miljoen euro komt de SERV uit op een tekort van 705 miljoen euro. De begroting in evenwicht houden en de beloofde investeringsinspanningen uitvoeren, is niet evident. De SERV verwacht dat de regering hierop een antwoord geeft.

Mijnheer de minister, u zegt nu met zoveel woorden dat de SERV er volledig naast zit, dat de SERV niet kan tellen en dat alleen uw cijfers de juiste zijn.

Bovendien moet er nog ernstig rekening worden gehouden met een tweede ronde van kapitaalinjecties voor de banken, die er noodgedwongen aankomt, een van de volgende dagen zelfs. De Vlaamse schatkist wordt geacht zeker haar duit in het zakje te doen. Het Vlaamse spaarpotje werd al flink aangetast tijdens de eerste ronde – denken we maar aan het Toekomstfonds, dat volledig verdwenen is door de steun aan Dexia – en zal dus nog leger worden.

Waar er hier weinig over wordt gesproken, is over het jaar 2010. Dan ziet de SERV de financiële toestand

van Vlaanderen nog slechter evolueren. De Vlaamse Regering heeft de extra beleidsruimte in 2009 opgevuld met recurrente maatregelen. Daardoor zou het tekort in 2010 kunnen oplopen tot meer dan 1 miljard euro. Het spreekt voor zich dat een tekort in 2009 de situatie in 2010 nog zal verslechteren. Een begroting in evenwicht in 2009, is dus voor de SERV een absolute noodzaak.

Mijnheer de minister, u lijkt hiermee in een patstelling te zijn beland. Als u de begroting voor 2009 in evenwicht wilt krijgen, dan hebt u de keuze tussen ofwel de inkomsten verhogen – wat met de verkiezingen in zicht geen aantrekkelijk idee is voor de regering – ofwel knabbelen aan een aantal cadeautjes waarmee u zo graag naar de kiezer wou trekken, zoals de jobkorting, de isolatiepremie, de renovatiepremie, extra studietoelage of misschien nog wel het bijbattement dat we hier enkele weken geleden nog goedkeurden.

Mijnheer de minister, ik moet zeggen dat ik met u te doen heb. Vier jaar lang leek het, met de economische conjunctuur, alsof het manna uit de hemel kwam neergedaald. Nu het eindelijk uw beurt was om langs de kassa van de kiezer te passeren, wordt u geconfronteerd met alle mogelijk slecht nieuws. Het kan verkeren, zei Bredero.

Mijn vragen aan u zijn dan ook zeer concreet, voor zover we uw antwoord nog niet hebben gehoord. Wat is uw reactie op het SERV-rapport? Op welke manier denkt u de begroting 2009 nog in evenwicht te kunnen brengen? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, u bent al terug van Vlaanderen in Actie, zie ik.

Mijnheer de minister, eigenlijk is de vraagstelling vrij simpel. Er ligt een rapport voor van de SERV. Wie de rapporten van de SERV over de begrotingen leest, weet dat die altijd goed onderbouwd zijn.

Wat dit parlement vraagt, is dat het een antwoord krijgt op datgene wat de SERV – en de SERV nodigt daartoe ook uit – in zijn rapport naar voren brengt. U hebt het over uitbetalingen in 2008: “Deels door de federale dotatie werd in 2009 extra ruimte gerealiseerd. Deze werd echter ingevuld met recurrente maatregelen.” Dat is gewoon zo, dat is ook heel duidelijk aangegeven bij de begrotingstoelichting. De minister kan er niets aan doen, maar bovendien hebben we door de crisis minder inkomsten en extra uitgaven door het relanceplan dat in november door de Vlaamse Regering onder leiding van Kris Peeters is goedgekeurd.

Ik weet dat het technisch heel ingewikkeld is. Mijnheer de minister, u zegt ook in de kranten dat men beter eens de

stukken zou lezen in plaats van van alles te vertellen. Ik denk dat u een punt hebt. Maar u zegt dat er een overschot is van 268 miljoen euro, terwijl de SERV zegt dat er veel minder inkomsten zijn en al spreekt over een verschil van 1,1 miljard euro. De titel die dan in de kranten verschijnt, spreekt over een tekort van 705 miljoen euro. Over welk soort kredieten gaan het dan?

De SERV-kritiek kunnen we ook linken aan twee recente rapporten, die daar ook al op gewezen hebben, maar waar we heel weinig over gehoord hebben. Er is het advies van het Rekenhof over de begrotingsrapportering door de Vlaamse Regering. Daarin staan een aantal heel duidelijke signalen. Bij de tweede aanpassing van de Vlaamse begroting verwees ik ook naar het verslag van het Rekenhof, dat een aantal opmerkingen heeft gemaakt, waarvan ik denk dat dit parlement recht heeft te weten hoe de Vlaamse Regering daarmee omgaat.

Mijnheer de minister, wie het rapport van de SERV heeft gelezen, moet toegeven dat de titels in de kranten toch wel overdreven zijn. Maar laat er geen misverstanden over bestaan dat de SERV een aantal terechte opmerkingen maakt.

Bij elke begroting – en dat is ook bij de gemeente- en provinciebegroting zo – worden een aantal uitgaven niet aangewend. Een tekort op de begroting is dus niet per definitie een tekort bij de uitvoering. De SERV stelt dat een evenwicht bij de uitvoering wel belangrijk is. Ik ga niet alles citeren, maar ik denk dat de SERV in de analyse duidelijk heeft aangegeven wat daar de oorzaken van zijn.

Wat betreft het advies van het Rekenhof over de begrotingsrapportering door de Vlaamse Regering, heeft het parlement, op voorstel van de heer Van den Heuvel en enkele andere leden, een voorstel van resolutie aangenomen. Ik denk dat men een aantal terechte opmerkingen maakt, niet alleen over het uitblijven van het Comptabiliteitsdecreet, dat eigenlijk al in 2007 ingevoerd moest worden. Dat zou de parlementsleden veel meer mogelijkheden geven om de uitvoering van een begroting achteraf, via de rekeningen, veel beter te begrijpen. In het advies van het Rekenhof worden ook een aantal problemen aangehaald. Het advies werd besproken op 21 juni 2007 in de subcommissie voor Financiën en Begroting. Mevrouw de voorzitter, daar zijn altijd een paar leden aanwezig, want dat is geen drukbezochte subcommissie, die nochtans heel interessant is.

Het Rekenhof zegt dat de begrotingsrapportering geen onderscheid maakt tussen constant beleid en nieuw beleid. Ik denk dat dat heel relevant is. Er is een gebrek aan coherentie tussen de gegevens van de algemene toelichting, de zogenaamde beleids- en betaalkredieten, plus de geconsolideerde gegevens, en die van de toelichting per programma, niet-geconsolideerde gegevens

uitgedrukt in klassieke begrotingskredieten. De overgang van begrotingscijfers naar ESR-vorderingssaldo is niet duidelijk. De kwaliteit van de beleidsbrief, maar dat weet de minister-president, is soms onvoldoende en er is zeer duidelijk een spanningsveld tussen kwaliteit en kwantiteit, namelijk de relevantie van de informatie. Ik denk dat een aantal opmerkingen van het Rekenhof zeer relevant zijn.

Eigenlijk heeft het Rekenhof bij de tweede aanpassing van de Vlaamse begroting duidelijk gewezen op een aantal problemen die de SERV nu naar voren brengt. Ik denk niet dat het gemakkelijk is om een begroting op te maken als het Federaal Planbureau andere cijfers geeft dan de Europese Commissie en de OESO weer andere cijfers gebruikt, om niet te spreken van het Internationaal Monetair Fonds.

Mijnheer de minister, we hebben een aantal vragen en ik hoop, zoals we u kennen, dat we daar een duidelijk antwoord op krijgen. Het is eigenlijk een retorische vraag: zijn we in hetzelfde bedje ziek als de federale begroting? Daarop luidt het antwoord: neen. Het zou van intellectuele oneerlijkheid getuigen om nu iets anders te zeggen, met deze Vlaamse begroting, waarvan tijdens de crisis bewezen is dat de zaken waarvoor Vlaanderen bevoegd was perfect gefunctioneerd hebben, terwijl we aan de overkant heel andere verhalen hebben gezien.

Niet enkel de SERV, maar ook de N-VA vindt dat de begroting in evenwicht moet worden gehouden en dat de, al dan niet eenmalige, beloofde investeringsinspanningen worden uitgevoerd. Hoe zal de regering dat doen?

Hoe komt het dat nauwelijks rekening werd gehouden met de economische en financiële crisis, die toch al veel langer duidelijk is? Wanneer zal er duidelijkheid zijn over de kostprijs van de publieke investeringen in het relanceplan? Zal dat in de lijn liggen van de 158 miljoen euro waarin de SERV voorziet? Waarom werd dat niet concreter becijferd?

Daarnaast spreekt de SERV over de onderaanwendingen en de te trage investeringen. In 2007 was er een onderaanwending van meer dan 70 miljoen euro, in 2008 van meer dan 800 miljoen euro. Onderaanwendingen van dergelijke grootteorde zijn dus mogelijk, maar niet wenselijk, zegt de SERV. Hoe komt dat? Heeft dat al dan niet te maken met het pps-verhaal? Mijnheer de minister, wat zal hieraan worden gedaan? (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, gisteren hebben we het over 2020 gehad. Nu moeten we het over de huidige problemen hebben. Ik wil de discussie over de doelstellingen voor 2020 evenwel niet minimaliseren. Zoals de heer Van Rompuy daarnet al heeft gezegd,

moeten we in het licht van de wijzigende conjunctuur scherpe, duidelijke beslissingen nemen. Het is belangrijk dat deze beslissingen door een langetermijnvisie worden geïnspireerd.

Misschien hebben de cijfers van de SERV ons allemaal wat verrast. Indien het huidige beleid in ongewijzigde vorm verder wordt gevoerd, zullen we volgens de SERV in 2009 mogelijk en in 2010 zeker een tekort hebben. De cijfers van de SERV vertrekken van een groei met min 0,3 procent. We worden echter ook met cijfers van de Europese Commissie geconfronteerd. Volgens de Europese Commissie zal de groei niet min 0,3 procent bedragen, voor België bestaat de kans dat de groei min 1,9 procent zal bedragen.

Indien we dat allemaal in ogenschouw nemen, lijkt het me gepast op een voorzichtige, wat ongeruste en kritische manier naar onze begroting te kijken. Ik ben het eens met de heer Van Rompuy, die hier daarnet heeft verklaard dat de Vlaamse Regering een consistent en orthodox begrotingsbeleid heeft gevoerd. Dat is trouwens al elk jaar ons discours geweest. De Vlaamse Regering heeft verschillende buffers en provisies ingebouwd. Daardoor beschikken we nu over een zekere ruimte om de negatieve tendensen op te vangen. We weten echter ook dat de negatieve economische tendensen sterker en groter zijn dan we ons een half jaar geleden konden inbeelden.

Ik denk hierbij aan onze fondsen. Het is een goede zaak dat we over het Toekomstfonds konden beschikken. Die middelen zullen de eerstkomende twee jaar echter niet opnieuw tot onze beschikking staan. We moeten daar eerlijk over zijn. Het is maar de vraag of we binnen twee jaar opnieuw over die middelen zullen kunnen beschikken. De conjunctuurprovisies zullen allicht moeten worden aangewend om de net geschetste groeitekorten op te vangen.

We moeten trouwens ook naar de cijfergegevens in de federale begroting kijken. De federale regering gaat uit van een tekort dat tot 3 procent kan oplopen. Daarbij is onvoldoende rekening gehouden met de voor België aangekondigde groei met min 1,9 procent. De druk zal niet enkel op de federale regering, maar ook op de gewestregeringen komen te liggen. De federale regering heeft al verklaard dat ze nu geen stabiliteitsplan wil vastleggen. Daarover moet eerst nog wat worden nagedacht. Vroeg of laat zullen de consequenties van de federale begroting druk op de gewesten uitoefenen. Eenmaal de federale regering weer een stabiliteitsplan wil bespreken, hoop ik dat dit samen met de dialoog tussen de gemeenschappen zal gebeuren. De consequenties van beide gesprekken moeten aan elkaar worden gekoppeld. Zonder duidelijke fiscale en budgettaire afspraken en zonder een oplossing voor de usurperende bevoegdheden, waarbij de verantwoordelijkheid

bij de gemeenschappen komt te liggen, kunnen we geen nieuw plan onderschrijven.

Mij lijkt het noodzakelijk deze evolutie voortdurend te monitoren. We moeten voortdurend oog hebben voor de snel veranderende situatie. Enkele maanden geleden heeft de SERV een advies over de begroting 2009 uitgebracht. We zouden dat advies eens naast het huidige evaluatierapport moeten leggen. Daaruit zou immers blijken dat de SERV de consequenties van de huidige financieel-economische evolutie een paar maanden geleden ook niet kon inschatten.

Mijns inziens, kunnen we de Vlaamse Regering niets verwijten. Integendeel, de aanwezigheid van de buffers en de voorzichtigheid van de Vlaamse Regering zorgen er nu voor dat het bij ons niet zo hard aankomt.

Mijnheer De Craemer, het zou onverstandig zijn om nu een begrotingscontrole te doen, hic et nunc. Ik heb net weergegeven welke onzekerheden er nog zijn in het kader van de evoluties die we doormaken, in de bancaire situatie, de druk op de federale begroting en noem maar op. Mij lijkt het alleen maar relevant in de helft van dit jaar op een ernstige manier een begrotingscontrole te doen omdat ik ervan uitga dat we dan een beter zicht hebben op de mogelijke economische ontwikkeling en op de mogelijke consequenties. In deze totaal onzekere situatie, wetende dat we buffers hebben om de directe schade op te vangen, zou het een zinloze oefening zijn om nu met een begrotingscontrole uit te pakken.

De heer Gino De Craemer: Mijnheer Sannen, ik ga voor een deel met u akkoord, maar het is een keuze die moet worden gemaakt. Ofwel doe je er nog een voor de verkiezingen, ofwel schuif je die hete aardappel door naar de volgende regering. Ik weet niet wat de beste keuze is, maar volgens mij is de laatste dat alleszins niet. Als je dat wilt doorschuiven naar de volgende regering, ontloop je je verantwoordelijkheid. De keuze die u maakt, is een keuze zoals een andere, maar ik neem een andere optie.

De heer Ludo Sannen: Het gaat hier niet over de hete aardappel, we hebben ervoor gezorgd dat het dat niet wordt door de buffers die we hebben aangelegd. We zullen op basis van nieuwe cijfers en nieuwe feitelijkheden in de helft van het jaar misschien een nieuwe evaluatie moeten maken. Nu kunnen we er juist voor zorgen dat we de ellende niet moeten doorschuiven dankzij het beleid dat het eerste deel van dit jaar zal worden gevoerd.

Mijnheer de minister, de SERV geeft ook geen antwoord en weet op dit moment ook niet welk antwoord de Vlaamse Regering op dit moment moet geven. De SERV zegt wel heel duidelijk dat we moeten blijven investeren en het investeringsbeleid dat we hebben gestart in het kader van de relance, moeten doorzetten. In dat beleid moet er een versnelling zijn, die de SERV

berekent op een kostprijs van 168 miljoen euro voor de Vlaamse overheid. Ik ben een beetje verrast door wat ik vandaag las, namelijk dat de investeringen bij de gemeenten teruglopen. Blijkbaar is er een vestzakbroekzakoperatie aan de gang: wat er in de gemeenten minder geïnvesteerd wordt, zullen wij misschien met ons versneld investeringsbeleid kunnen opvangen, maar op dat moment levert dat geen bijkomende investeringen op die we zo broodnodig hebben in het kader van deze conjuncturele situatie.

Ik vind dit een beetje beangstigend, mijnheer de minister, en stel me dan ook vragen. We hebben in het kader van het lokaal pact bijvoorbeeld afgesproken dat de gemeenten hun leninglast niet meer mogen verhogen. De vraag is: moet deze afspraak overeind blijven als we vaststellen dat de investeringspolitiek van de gemeenten terugloopt? Ik wil die vraag hier voorleggen. Misschien moeten we daar eens over nadenken want het relancebeleid moet niet alleen federaal en Vlaams maar ook door de gemeenten worden gevoerd. Er zijn hier collega's – ik denk aan de heer Gabriels –, die nog niet zo lang geleden de gemeenten hebben opgeroepen om juist nu bijkomend te investeren en nu investeringen te doen die ze anders iets later zouden hebben gedaan.

Mijnheer de minister, hoe denkt u te moeten reageren op het advies van de SERV? Wat is het standpunt van de regering daarover? Hoe denkt u te moeten reageren op de wijzigende economische omstandigheden waarin we vandaag leven? Ik hoop, mijnheer de minister-president en mijnheer de minister, dat we het beleid dat we hebben ingezet als antwoord op de economische crisis, ook het volgende half jaar kunnen doorzetten zonder dat we daaraan gaan morrelen, mijnheer De Craemer.

De voorzitter: De heer Gabriels heeft het woord.

De heer Jaak Gabriels: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, leden van de Vlaamse Regering, geachte collega's, in deze tijden van onzekerheid zijn wij ons allen bewust van het feit dat er alleszins een rijk gevuld pallet van signalen op ons afkomt. Dan is het voor beleidsmakers precies belangrijk alles ernstig op te volgen maar ook het hoofd koel te houden om nog juiste beslissingen te kunnen nemen.

Aan diegenen die daar vanuit alle mogelijke hoeken op schieten, wil ik het volgende vragen: in tijden van voortschrijdende onzekerheid om absolute zekerheid vragen, lijkt dat geen contradictio in terminis? Wij begrijpen de vraagstelling, geïnspireerd door de voorstellen van de SERV en vertrekkend van een reële zorg. Maar die zorg, collega's, dragen wij allemaal, de Vlaamse Regering, de minister-president en de minister van Financiën en Begroting op kop.

De Vlaamse Regering vertrekt ieder jaar van een zo accuraat mogelijke schatting voor het opmaken van de

begroting, om op basis van serieuze gegevens, onder meer die van de Nationale Bank, ook een ernstige begroting tot stand te brengen. Als die gegevens wijzigen, wijzigt vanzelfsprekend ook de rest. En ook de SERV heeft ondertussen zijn gegevens moeten wijzigen.

Intussen worden ook de andere indicatoren meegenomen, ook na de opmaak van de begroting. De opmerkingen van de SERV, van de Europese Commissie en andere instanties, hebben daar zeker toe bijgedragen. Men moet die aandachtig en sereen beoordelen, maar dat mag niet leiden tot paniek en tot het nemen van verkeerde beslissingen.

Mevrouw de voorzitter, collega's, op dit ogenblik is Vlaanderen de enige regio in Europa, en misschien wel in de hele wereld, die schuldenvrij is. Mogen we dat nog even zeggen? Blijkbaar mag dat van sommigen niet meer. We zijn schuldenvrij, en dat ondanks de zware bijkomende investeringen die we vorig jaar hebben gedaan: het relanceplan, de jobkorting, de hulp aan gemeenten om hun schulden weg te werken, onze tijdelijke bijdrage aan de financiële instellingen. Die inspanningen zijn samen goed voor bijna 4 miljard euro, of meer dan 150 miljard Belgische frank. Anderen kunnen daar alleen maar van dromen.

We hebben in Vlaanderen bovendien niet zelfgenoegzaam gereageerd, zoals de minister van Financiën en Begroting zelf al vaak heeft aangehaald in de commissie. Men heeft buffers opgebouwd en conjunctuurprovisies aangelegd, precies om zich te wapenen tegen de tijden van onzekerheid. Ik heb sommige leden in de commissie, die daar overigens maar af en toe verzeild raakten, vragen horen stellen over die buffers, of die buffers wel nodig waren. Nu blijkt dat de Vlaamse Regering enorm vooruitziend is geweest en zich zelfs heeft voorbereid op iets wat bijna niet in te schatten was. Het principe van de goede huisvader is hierin gehanteerd.

Daarom wil ik namens de Open Vld-fractie de volgende oproep doen aan de Vlaamse Regering, de minister-president, de minister van Financiën en Begroting en alle leden van de regering: volg die lijn, die de juiste blijkt te zijn. Voer uit wat overeengekomen is, en wat met de leden van de commissie uitgebreid uitgediscussieerd is. Blijf de begrotingssituatie onder controle houden. Voer uw relanceplan integraal uit. Voer de jobkorting uit. *Pacta sunt servanda*. Dat is precies wat vertrouwen wekt, en waar de mensen zo'n behoefte aan hebben in deze verwarde periode. We zijn ervan overtuigd dat u dat zult doen, en dat dat hier ook zal werken. Niet alleen in de Verenigde Staten gebruikt men dat woord menigvuldig, maar ook hier.

Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister van Financiën en Begroting, leden van de Vlaamse Regering, collega's, wat ook de verdere

evolutie is, we bevinden ons financieel in een van de meest gezegende regio's van Europa. Laat ons ten minste op die manier doorwerken, want dat is ook ten bate van het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering. Ik heb sommige collega's horen beweren dat we dit "durven door te zenden aan het volgende Vlaams Parlement en de volgende Vlaamse Regering". Welke regering kan zich ooit dromen om zo'n erfenis te krijgen, schuldenvrij en met dat soort financiële resultaat, als de volgende Vlaamse Regering en het volgende Vlaams Parlement?

Laten we net daarom in deze tijd positief denken en op dit elan doorgaan. Ik ben ervan overtuigd dat wij dan ook de Amerikaanse leuze 'Yes we can' kunnen waarmaken. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, geachte leden, de aanleiding van dit debat is uiteraard het evaluatierapport van de SERV over de begroting 2009 van de Vlaamse Gemeenschap. Ik denk dat de timing van de publicatie, in die mate dat de SERV dat echt heeft getimed, zeer geschikt is. Dit is het juiste ogenblik. Onze begrotingsbesprekingen zijn immers ongeveer een maand achter de rug, en we zijn ondertussen in die maand wijzer geworden wat de evolutie van een aantal economische gegevens betreft. Daardoor komen een aantal bemerkingen en kritieken van de SERV eigenlijk nog meer tot hun recht.

De SERV stelt dat die begroting 2009 een aantal structurele problemen bevat. De minister van Begroting kon tijdens de begrotingsbesprekingen verklaren dat hij een klein beetje rekening heeft gehouden met die problemen. Hij heeft een aantal buffers ingebouwd. Op basis van de meest recente ramingen blijkt vandaag echter dat die buffers waarschijnlijk niet zullen volstaan. De minister stelde dat werd uitgegaan van 1,2 percent groei, maar dat er een buffer was ingebouwd, mocht het maar 0,2 percent zou zijn. Hij kan dan nog her en der 180 miljoen euro verzamelen, mocht het nog 1 percent minder zijn. Er is echter wel een probleem mocht het nog iets minder zijn. *(Opmerkingen)*

Mijnheer de minister-president, ik ben vooruitziend. Vooruitziend zoals we zijn, en zoals u zou moeten zijn, moet u met de meest actuele gegevens en voorspellingen rekening durven te houden. Daarnet is verwezen naar de voorspellingen van de Europese Commissie. Ik zou die niet zomaar wegwuiven, zonder hier nu dramatisch te willen doen. Ik stel alleen vast dat die gegevens toch wel volstaan om bij elke fractie een aantal commentaren los te weken en om te zeggen dat we daar rekening mee moeten houden en goed moeten nadenken over ons begrotingsbeleid.

De heer Ludo Sannen: De heer Tavernier stelt nu dat we onvoldoende buffers zouden hebben ingebouwd, terwijl ik bij de begrotingsbesprekingen altijd de indruk had dat Groen! die buffers eigenlijk overbodig vond.

De heer Jaak Gabriels: Mochten we het plan van Groen! uitvoeren om de relance tot stand te brengen, dan belanden we precies op die weg waarvoor u ons nu waarschuwt, mijnheer Tavernier.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer Sannen, u moet zich op uitspraken en feiten baseren in plaats van op indrukken. Ik denk niet dat iemand ooit heeft gesteld dat we op het einde van 2008 het inbouwen van die buffers onnodig en overbodig vonden, integendeel. Misschien hebt u gedroomd dat we dat zouden hebben gezegd, maar ik denk dat dat een droom was uit uw vroegere leven. Het stemt alleszins niet overeen met onze benadering van deze begroting.

Het is goed dat er buffers waren ingebouwd, maar gezien de meest actuele cijfers moeten we de realiteit onder ogen durven zien.

De SERV heeft daar kritiek op. De raad zegt dat het niet orthodox is om de ruimte die is ontstaan door het vooruitschuiven van uitgaven van 2009 naar 2008 op te vullen met recurrente uitgaven. Ik ga ervan uit dat men niet kan zeggen dat deze kritiek niet terecht is, want dat is hij wel. Ik vind dat een terecht opmerking, vooral als we weten dat dat invloed kan hebben op de begroting van 2010 en later.

Trouwens, een fundamentele bemerking bij de begrotingsbespreking 2009 was het ontbreken van een meerjarigbegroting. Die hebben we intussen gekregen. Het is een nuttig instrument dat we grondig moeten bespreken met de verschillende parameters en hypothesen.

Ondertussen zal het wel voor iedereen duidelijk zijn dat we in 2009 niet de relance zullen kennen die sommigen voorspellen. De optimisten beweren dat het eind van dit jaar al een beetje beter zal gaan, en hopelijk in 2010. Ik hoop ook dat er een relance komt.

Voor de eerste keer heeft de meerderheid een begroting moeten opmaken vanuit een niet zo riant en comfortabele positie. Wat gaat ze nu doen op het vlak van echte investeringen? Welke bijkomende maatregelen gaat ze treffen? Misschien moeten we dat voor het eerst doen op een selectieve manier. We kunnen niet aan iedereen iets geven. Volgens mij moeten we kiezen voor duurzame investering en ontwikkeling. We moeten ervoor zorgen dat de zwaksten in onze samenleving – werkenden en werkzoekenden – beter uit deze crisis komen. Ze moeten menswaardig kunnen leven.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Tavernier, Groen! heeft enkele dagen geleden bij monde van haar voorzitter

gezegd dat de relance van de economie moet worden gestimuleerd door iedereen nog 32 uur te laten werken en een basisloon toe te kennen uit vermogensbelasting. Denkt u dat die maatregel het vertrouwen kan herstellen in de economie? Het idee van een 32-urenweek is in heel West-Europa verlaten, al twintig jaar geleden zelfs. U wil een basisloon uit belastinggeld halen te midden van een bankcrisis. Het vermogensverlies bedraagt op dit moment bijna 180 miljard euro, en daar wilt u nog een belasting op heffen! De bank- en spaarwereld verkeren in een diepe crisis en dat is uw oplossing! U gaat juist een vertrouwensbreuk veroorzaken. U wilt dat de ondernemingen werknemers aanwerven die maar 32 uur moeten werken. U wilt ook nog eens extra belastingen opleggen waar volgens mij niet eens geld voor is.

Mijnheer Tavernier, er bestaat nog zoiets als een intellectueel eerlijk politiek discours. U stelt terechte vragen, dat is uw recht als oppositielid, maar uw antwoorden zijn niet realistisch. U zult juist het omgekeerde bereiken van wat u wilt.

Mevrouw Vogels heeft hier ook al verschillende keren gepleit tegen de overschotten op de begroting. Groen! was daar tegen. Nu komt u beweren dat er onvoldoende buffers zijn.

Hetzelfde bij het Vlaams Belang, dat gepleit heeft voor een schuldenstijging. De heer Dewinter heeft gepleit voor het meer schulden maken. Een nulschuld voor Vlaanderen was een aberratie, een toegeving aan België en de Franstaligen. De oppositie voert een discours dat totaal haaks staat op wat ze aanklaagt en houdt geen rekening met de cijfers, de feiten en met de politiek die wordt gevoerd door de Vlaamse Regering, een politiek die de juiste was en die in haar relance beperkt en bescheiden maar doelmatig de beperkte middelen maximaal inzette op de kredietmarkt en de arbeidsmarkt. Dat is beleid voeren. Op dat vlak hebt u, mijnheer Tavernier, uw kans volledig gemist. (*Applaus bij CD&V en Open Vld*)

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, dat onze visie haaks staat op die van de heer Van Rompuy, dat klopt en ik ben daar blij om.

Mijnheer Van Rompuy, u hebt het over belastinggeld. De voorbije zes maanden werd er niet minder dan 20 miljard euro belastinggeld gestopt in de problemen die de banken veroorzaakt hebben met hun onverantwoord gedrag. Het is uw broer die nu als eerste minister waarschijnlijk opnieuw belastinggeld zal investeren in het redden van de banken.

Wat wij voorstellen is een globaal plan – en ik zal het u straks persoonlijk komen overhandigen – met als punt

I het voorstel om in plaats van op zes maanden tijd 20 miljard euro in de banken te steken, tussen nu en 2020 jaarlijks 1 miljard euro in de ecologische economie te steken. We hebben berekend dat de vergroening van de economie de tewerkstelling in de voor Vlaanderen belangrijke sectoren, zoals de auto-industrie en de chemie, kan behouden en dat we bovendien, door te investeren in hernieuwbare energie, in de massale renovatie en isolatie van de woningen, 100.000 extra groene jobs in Vlaanderen kunnen realiseren.

Samen met een aantal economen zeggen wij dat alleen investeren in groene economie een wissel op de toekomst trekken is. Op die manier geven we een antwoord op de drie crisissen tegelijk: de sociaaleconomische crisis, de financiële crisis en de klimaatcrisis. Het mooiste voorbeeld daarvan is een alliantie tussen werk en milieu. Als we jaarlijks 100.000 woningen in Vlaanderen isoleren en renoveren – dat zijn veel meer woningen dan de huidige regering voorstelt – dan creëren we een win-win-winsituatie: we behouden de jobs in de bouw en creëren zelfs extra jobs, we zorgen ervoor dat voor 100.000 gezinnen de energiefactuur halveert, waardoor die gezinnen meer koopkracht krijgen en we herstellen het vertrouwen in de economie en dus ook in de financiële markt.

De 32 urenweek is een tweede onderdeel van ons globaal plan. Daarbij zeggen we – en dat moet CD&V toch niet zo raar in de oren klinken – dat er grenzen zijn aan de professionele zorgopvang. Op dit moment sturen we alle opvang, de kinderopvang en opvang van ouderen, alle zaken die gebeuren in de mantelzorg en door vrijwilligers, steeds meer door naar de professionele sector. Het gevolg zijn de ellenlange wachtlijsten in heel de zorgsector. U weet dat heel goed, u zou het probleem oplossen tijdens deze legislatuur, maar daarin bent u niet geslaagd. Dus zeggen wij: zorg ervoor dat mensen iets minder moeten werken zodat ze minder gestresseerd zijn, zodat ze zelf meer aan opvang kunnen doen, zodat ze zelf meer talenten kunnen ontwikkelen, zodat ze een job als vrijwilliger kunnen doen en zodat ze de sociale netwerken in de samenleving weer kunnen verstevigen. In mijn ogen is dat een programma waarop CD&V perfect moet kunnen inspelen.

De financiering moet volgens ons inderdaad gebeuren via een belasting op vermogen. Waarom? Omdat op dit moment de belastingen op vermogen relatief veel kleiner zijn dan die op arbeid. De belastingen op vermogen waren dit jaar misschien iets minder, mijnheer Van Rompuy, maar het vorige decennium zijn de inkomsten uit vermogen enorm gestegen.

Dit is ons programma en het staat haaks op dat van u en daarop ben ik apetrots. Wij hebben een alternatief. Het is een alternatief dat goed is voor de mensen, dat goed is voor het leefmilieu en dat goed is voor de economie!
(Applaus bij Groen!)

De heer Ludo Sannen: Mijnheer Tavernier, u blaast warm en koud. De SERV zegt juist – en u ondersteunt de SERV – dat wij als Vlaamse Regering de bijkomende middelen die we gecreëerd hadden in 2009 niet mochten investeren in recurrente uitgaven. Maar het zijn net middelen voor bijkomende kinderopvang, schooltoelagen en een isolatiepremie. Daar heb ik mevrouw Vogels net voor horen pleiten. Wij geven juist bijkomende, recurrente middelen om de samenleving socialer en ecologischer te maken.

U beweert ook dat uw partij niet tegen de voorziene overschotten in de begroting was. Jullie waren nochtans tegen de oprichting van het Toekomstfonds en het daarin doorstorten van die overschotten. Die overschotten moesten integraal worden gebruikt om de wachtlijsten weg te werken. Dat is het antwoord dat mevrouw Vogels altijd gegeven heeft. Ze was dus tegen het inbouwen van een buffer in onze eigen begroting. De sociale gevolgen zouden vandaag een stuk erger zijn.

Mevrouw Vogels, het is goed dat we investeren in een groene economie. Maar ik denk dat we niet enkel in een groene economie moeten investeren, we moeten eigenlijk investeren in de vergroening van de economie. Dat wil zeggen dat al onze productielijnen en productieprocessen ecologischer en duurzamer moeten worden. We mogen niet in een niche blijven steken, want dan formuleren we geen echte toekomst voor onze economie.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer Van Rompuy, ik had van u als begrotingsspecialist en gewezen minister van Begroting wat meer ernst verwacht wanneer u ons verwijt dat wij tegenstander zijn van een nulbegroting.

Wij zijn voorstander van een nulbegroting. Het enige probleem is dat Vlaanderen niet over een begroting, maar over een rekening beschikt. Een echte begroting betekent dat men zelf verantwoordelijk is voor de inkomsten via eigen fiscaliteit. Wij zijn dat niet. Wij zijn afhankelijk van een dotatie die ons welwillend wordt toegekend door de Belgische overheid.

Zolang die dotatie niet in overeenstemming is met datgene waar de Vlamingen recht op hebben, zolang wij per Vlaming 2000 euro per jaar via de miljardentransfer naar Wallonië zien afvloeien, zolang de inkomsten via die dotatie niet in overeenstemming zijn met de criteria van het bruto regionaal product van Vlaanderen, zijn wij inderdaad van oordeel dat wij een voorafname moeten durven doen op wat ons jaarlijks door de Belgische staat en Wallonië wordt ontstolen. Dat moeten we durven doen door als Vlaamse overheid schulden te maken. Dat zijn overigens geen schulden: dat zijn gelden waar wij als Vlamingen en als Vlaamse overheid recht op hebben.
(Applaus bij het Vlaams Belang)

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw Vogels, het is belangrijk om in dit debat duidelijke stellingen te poneren. Ik onthoud dat, mocht u het voor het zeggen hebben gehad, u de inspanningen van 20 miljard euro voor de banken niet zou hebben gedaan. Dat zou hebben betekend: faillissementen van de banken en van bedrijven, de ondergraving van de economie, het wegsmelten van het vermogen, het ruïneren van spaarders en aandeelhouders. Als de federale regering op dat moment niet snel en accuraat had ingegrepen, waren bij Fortis vandaag 25.000 mensen zonder werk gevallen.

Vandaag moet de federale regering onder leiding van Herman Van Rompuy opnieuw krachtadig optreden, want KBC is weer 30 percent kwijt. De federale en de Vlaamse overheid moeten ingrijpen om het Vlaamse economische bestel te handhaven. Als Groen! daar niet akkoord mee gaat, zult u al uw alternatieven zeker niet kunnen realiseren.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer Decaluwe, dat is een beetje goedkoop. Ik heb nooit gezegd dat er niet moest worden ingegrepen. Het wordt hoe langer hoe duidelijker dat ingrijpen noodzakelijk was, dat is trouwens in alle Europese landen en in de Verenigde Staten gebeurd. Wat we in België hebben gedaan, is absoluut geen heldendaad. Wat we in België hebben gedaan onder leiding van uw premier Leterme, is een beetje knoeien met Fortis. Zo goed hebben we het dus niet gedaan. Laten we maar eens afwachten wat die onderzoekscommissie naar voren zal brengen.

Mijnheer Decaluwe en mijnheer Sannen, waar het nu over gaat, is keuzes maken. Een euro kun je maar één keer uitgeven. Vlaanderen heeft op dit moment geen schulden meer, en dat is te danken aan het goede beleid van deze en de vorige regering, en aan het feit dat Vlaanderen dankzij de Financieringswet veel middelen had. We hebben budgettaire ruimte, maar de vraag is waarvoor we die gebruiken. Ik heb net als u gezegd dat je de bestaande industrie ook groen moet kleuren. We moeten gaan naar een groene chemie en naar een groene mobiliteit.

De grote vraag is of we moeten voortrijden op het spoor van 'Vlaanderen transitland'. Moet Vlaanderen absoluut de ambitie blijven koesteren dat elke container die richting Europa komt, verkast wordt via Vlaanderen, met als gevolg miljarden investeringen in het Schipdonkanaal, miljarden investeringen in de verbreding van de Brusselse ring, miljarden investeringen in bijkomend beton? Daarover zeggen wij heel duidelijk, mijnheer Sannen: dit is niet de weg die we willen gaan. Te veel logistiek maakt mensen ziek. Gebruik die miljarden om toekomstgericht te investeren in een ecologische economie. Dat is ons alternatief.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik hoop dat we volgende week woensdag een debat kunnen hebben over Vlaanderen in Actie en over het Pact voor Vlaanderen 2020, waarin we heel duidelijk een aantal groene accenten hebben gelegd, zoals de heer Sannen heeft onderstreept. Voor mij is het heel belangrijk dat dat pact niet alleen is ondertekend door de Vlaamse sociale partners, maar ook door de Verenigde Verenigingen, waaronder de Bond Beter Leefmilieu en Natuurpunt. Dat is voor mij een voldoende bewijs dat we de juiste keuzes hebben gemaakt en dat we, geruggensteund door de natuurverenigingen, de juiste groene accenten hebben gelegd voor de verdere toekomst van Vlaanderen.

De heer Ludo Sannen: Ik ben het eens met mevrouw Vogels dat we moeten nadenken over logistiek, maar we mogen niet abdiceren. Ik heb het gevoel dat Groen! abdiceert. Of we het nu willen of niet, we zullen altijd een logistieke functie moeten invullen. Het is daarom belangrijk dat we nadenken over hoe die logistiek er in de toekomst zal moeten uitzien, hoe we die duurzaam kunnen omvormen, hoe we die verantwoord kunnen uitbouwen. Je mag niet abdiceren en doen alsof er geen logistiek zal zijn in Vlaanderen.

De heer Jan Peumans: Mijnheer Sannen, u klinkt heel ongeloofwaardig. Hoe lang geleden was u bij Groen!? Dit klinkt ongeloofwaardig van iemand die jaren heeft gemiliteerd bij Groen! en die nu bij de socialisten zit.

De heer Ludo Sannen: Dit is platte politiek. Als de heer Peumans in dit parlement had gezeten toen we het structuurplan hebben goedgekeurd, dan zou hij geweten hebben dat ik samen met de heer Gabriels een amendement heb ingediend, juist om een goede logistieke poort uit te bouwen in Genk. Wat dat betreft ben ik consequent, maar ik vergeef het mijnheer Peumans omdat hij toen niet in dit parlement aanwezig was.

De heer Jef Tavernier: Ik ben de heer Van Rompuy altijd heel dankbaar voor zijn tussenkomsten omdat hij een perfecte illustratie is van hoe men een debat probeert te herleiden tot een aantal slogans en karikaturen en niet verder komt dan de titels. Ik stel dat gewoon vast.

Gelukkig waren die buffers ingebouwd. Alleen stellen we nu vast dat we er niet meer geraken, en dat er voor een aantal maatregelen selectiviteit zal moeten zijn.

Er moet selectiviteit zijn in het kader van een meerjarenbegroting. Die meerjarenbegroting, die we hebben gekregen maar niet besproken, ziet er enigszins problematisch uit. Als het dan gaat over relance en over investeringen, dan benadruk ik nogmaals de selectiviteit, ook in het kader van de logistiek, mijnheer

Sannen. Als wij de toegangspoort tot Europa zouden moeten zijn, dan moet u me eens uitleggen waarom de containers voor Noord-Frankrijk absoluut langs Zeebrugge of Gent zouden moeten passeren. Er zijn ook Noord-Franse havens die logischerwijze in aanmerking komen om die containers binnen te halen in plaats van die via ingewikkelde en dure infrastructuurwerken, zonder bedrijfseconomische rendabiliteit, uit te voeren en het milieu op die manier te schaden.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer Tavernier, een verstandige politiek bestaat er precies in containers naar Antwerpen te halen die via het water naar Metz en Nancy kunnen gaan.

De heer Jef Tavernier: Maar niet naar Lille, want dat is precies wat men wilt. En dat is precies het verschil tussen de twee vormen van logistiek. Binnenkort moeten ze allemaal langs Menen passeren. (*Rumoer*)

De heer Ludo Sannen: Mijnheer Tavernier, u kunt karikaturen maken zoveel u wilt, maar men is nu bezig met een studie over hoe de containers van Antwerpen via het water naar Metz en Nancy kunnen worden gebracht. Men moet inderdaad geen containers lossen die men ook elders, vlakbij kan lossen. We moeten juist nu nadenken over de invulling van onze logistieke functie. U weigert daarover na te denken en maakt een karikatuur van de huidige situatie.

De heer Jef Tavernier: Vandaar mijn vraag naar selectiviteit.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer Sannen, voor een keer moet ik u bijtreden. Ik voel me daar niet echt gemakkelijk bij, maar ik moet u gelijk geven.

Onze groene collega's maken inderdaad een karikatuur van dit verhaal. Mevrouw Vogels zegt – en ik zal dat noteren in mijn dagboek –: “Logistiek maakt de mensen ziek.” Mevrouw Vogels, ga daar maar eens mee naar 't Kot in Antwerpen en naar de volgende debatten die ongetwijfeld gevoerd zullen worden, en u zult helemaal afgaan. De heer Sannen vertelt een genuanceerder verhaal.

De containers die voor het noorden van Frankrijk bestemd zijn, moeten in Vlaanderen gelost worden omdat wij daartoe over de nodige infrastructuur beschikken. Wij geloven in dat containerverhaal. Wij hebben ervoor gezorgd dat de infrastructuur en de suprastructuur aanwezig zijn. Wij willen dat verhaal voortzetten met alle goede gevolgen voor de werkgelegenheid in Vlaanderen. De Franse havens betreuren dat zij momenteel niet kunnen volgen. Zij hebben de investeringen niet gedaan die wij tien jaar geleden gelukkig wel hebben gedaan. Laat ons inzake logistiek maar vooruitziend blijven! (*Applaus bij het Vlaams Belang, CD&V en Open Vld*)

De heer Jef Tavernier: Mijnheer Penris, het is duidelijk dat Frankrijk groot is en Noord-Frankrijk breed. Als men een container naar Metz en Nancy wil vervoeren, dan kan dat inderdaad via Antwerpen. Als die container naar Lille moet worden gebracht, dan kan dat absoluut niet. We moeten dan ook durven een onderscheid te maken, vandaar mijn oproep naar selectiviteit.

Verder vraag ik me af wat deze investeringsregering dit jaar nog zal investeren. Zal bijvoorbeeld inzake scholenbouw de eerste steen voor juni worden gelegd? Ik vrees van niet. Zal de Vlaamse Regering genoeg geld uittrekken in het kader van het VIPA, voor de ziekenhuizen die gebouwd moeten worden? Voor sommige decreten zijn er onvoldoende middelen. Welnu, laat ons ook voor infrastructuur die selectiviteit aan de dag leggen. Ik heb ook grote vragen over het project Seine-Schelde-West. Minister Vandenbroucke heeft opgeroepen om zo snel mogelijk te beginnen graven.

Jongens, laten we snel een aantal belangrijke infrastructuurwerken aanvatten. We moeten daarbij kijken naar de duurzaamheid. Laten we afstappen van ideeën over de supertrucks en autostrades die daarvoor moeten worden aangepast. Laten we ervoor zorgen dat bij de recurrente uitgaven iedereen, ook degenen die geen werk hebben, van de voordelen kan genieten. We moeten niet blind de toekomst tegemoet gaan en zeggen dat gelijk welke investering goed is. Zo maar investeren leidt niet tot een echte relance. We moeten echt duurzaam investeren voor de toekomst. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw de voorzitter, collega's, het debat was meer dan geanimeerd. Samen met vele vrienden met een goede parlementaire reflex hou ik daar ook van. We moeten ons echter wel bewust zijn van het feit dat de situatie inderdaad ernstig is. Het is goed dat instanties zoals het Rekenhof en de SERV te gepasten tijde op een zo objectief en kritisch mogelijke manier rapporteren over de prognoses die we maken, over de stand van zaken, en dat ze desgevallend ook aanbevelingen formuleren. Namens de Vlaamse Regering mag ik echter met recht en reden stellen dat de begrotingen die wij hier de afgelopen jaren hebben ingediend maximaal transparant zijn. Met de laatste oefening, namelijk de meerjarenbegroting 2009-2014, hebben we geprobeerd om het budgettair kompas dat we nodig hebben om het goede spoor te blijven, aan te houden.

Collega's, de SERV stelt ieder jaar in januari een rapport voor over de in het parlement ingediende begroting. Hij heeft dat dit jaar gedaan op 14 januari. Men had inderdaad geen glazen bol nodig om te weten welke richting dat rapport zou uitgaan. Men moet echter

ook zo eerlijk zijn het volledige rapport te lezen. De SERV vraagt of de begroting 2009 past in een structureel gezond begrotingsbeleid. Onder die titel schrijft hij: “Het tot nu toe gevoerde begrotingsbeleid beantwoordt duidelijk aan de essentiële criteria van een structureel gezond begrotingspad. De quasi schuldenvrije positie van de Vlaamse overheid op het einde van 2008 en de mogelijkheid die de Vlaamse Regering beschikbaar had om forse kapitaalinjecties te doen in de financiële sector zonder beroep te moeten doen op leningen zijn daarin belangrijke elementen. Bovendien heeft ondertussen de Vlaamse overheid al een substantiële reserve opzij gezet op het Vlaamse zorgfonds en is in de loop van 2008 € 650 mln ingezet voor schuldvermindering op het niveau van de gemeenten en provincies. Dit blijft een bijzonder sterk uitgangspunt voor het verdere begrotingsbeleid. Er kon bovendien ingezet worden op een ruim pakket middelen voor nieuwe beleidsinitiatieven zonder het gezonde begrotingspad in het gedrang te brengen.”

Collega's, deze woorden zijn ook duidelijk. Ik wil trachten om, samen met u, het debat over centen en procenten te overstijgen. De vraag van, onder meer, de heer Van Rompuy en de heer Peumans is terecht: heeft de Vlaamse Regering er alles aan gedaan om die buffers in de begroting in te bouwen waarvan men redelijkerwijze mag verwachten dat ze voldoende zijn om weerstand te bieden aan de crisis? Uit het debat dat we eind vorig jaar hebben gevoerd, is gebleken dat we daar inderdaad alles aan hebben gedaan. We hebben er ook over gewaakt dat we in het verkiezingsjaar 2009 niet alleen met een voorzichtige, maar ook met een ambitieuze begroting werken.

Maar het gaat pijlsnel. De heer Sannen heeft terecht verwezen naar het vorige document van de SERV over de begroting 2009. Als je beide documenten naast elkaar legt, zie je inderdaad wat de minister-president terecht het 'voortschrijdende inzicht' noemt. De parameters verslechteren met de dag, met het uur bijna. De vraag is alleen hoe we daarmee omgaan. Welke waakzaamheid en creativiteit leggen we aan de dag om daar een antwoord op te vinden?

Collega's, ik zeg niet dat deze begroting 2009 op 31 december van dit jaar stand zal houden, maar als we haar oordeelkundig uitvoeren, is het mogelijk om deze begroting in evenwicht af te sluiten. Dit moet de absolute ambitie zijn van deze Vlaamse Regering, ondanks wat de SERV in deze aanbeveling suggereert: dat je via het opstellen van een Vlaams stabiliteitspact in jaren van economische recessie – lees 2009 – een beetje in het rood mag gaan, om dan in jaren van economische heropleving een deel van de conjunctuurbonus aan te wenden om dit weg te werken. Ik denk zelfs dat we dit in 2009 niet mogen doen, omdat ik de mening ben toegedaan dat een begroting in 2009 in evenwicht houden de essentiële basis moet zijn om er in 2010, op het moment dat de economie aantrekt, uiteindelijk als Vlaamse regio te kunnen staan.

We moeten inderdaad met het relanceplan 'Herstel het vertrouwen', dat de Vlaamse Regering bliksemsnel heeft ontwikkeld en dat we op dit ogenblik in uitvoering aan het brengen zijn, met veel grote maar ook met veel kleine maatregelen, proberen om samen de bakens te verzetten. Ieder moet doen wat hij kan doen. Ook de gemeentebesturen moeten dit, op een moment dat ramingen voor -20 en -30 percent worden bevestigd, bij inschrijvingen voor openbare aanbestedingen gebruiken als bonus voor het beleid in plaats van angstig te desinvesteren.

Mijnheer Sannen, we hebben inderdaad in het fiscaal pact afgesproken dat men in 2009 de belastingen niet mag verhogen, maar met betrekking tot de leninglast was afgesproken dat men in 2008 binnen entiteit 2 gezamenlijk een stabilisatie zou nastreven. Dit speelt met andere woorden niet meer voor dit jaar.

Collega's, de uitvoering van dit relanceplan kan van ons allemaal heel veel energie vragen. De minister van Werk is volop bezig met het moderniseren en het inzetten van alle mogelijke instrumenten op het vlak van arbeidsmarktbeleid. Binnen Economie zijn nieuwe waarborginstrumenten tot stand gekomen. We zullen regelingen bijstellen. We zullen inderdaad proberen om einde februari de koopkracht een injectie te geven van 710 miljoen euro. We zullen onze gemeenten waar mogelijk blijven ondersteunen. We zullen onze ondernemingen, die nood hebben aan groeikapitaal, steunen met het recent opgerichte XL-fonds, waarmee we 500 miljoen euro ESR-neutraal zullen kunnen investeren in ondernemingen.

De conclusie van dit debat zou, beste vrienden, moeten zijn dat we de plicht hebben om de volgende vijf maanden met deze politieke generatie, die op dit ogenblik politieke verantwoordelijkheid draagt, ervoor te zorgen dat we niet de fouten maken van de jaren zeventig. We moeten de budgettaire orthodoxie maximaal naleven. We moeten wikken en wegen, mevrouw Vogels, waarop we onze troefkaart inzetten. We moeten desnoods het debat ten gronde aangaan om uit te wijzen wie het bij het rechte einde heeft.

Iedere euro die we morgen inzetten, moet de euro zijn met de grootst mogelijke economische, ecologische en maatschappelijke toegevoegde waarde. Dat debat moeten wij hier in dit parlement voeren, collega's. Wij moeten elkaar niet bekritisieren over centen en procenten en over het grote gelijk. De doelstelling is duidelijk: de begroting 2009 zal, wat het ook moge wezen, in evenwicht moeten blijven. We zullen iedere euro maatschappelijk moeten afwegen.

We zullen hier in dit parlement al onze creativiteit en arbeids- en werkkraft moeten gebruiken om ervoor te zorgen dat we doen wat de burgers buiten dit parlement

van ons verlangen: werken, werken, werken. En dat, als het aan mij ligt, tot 7 juni. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mevrouw de voorzitter, wij kondigen een actualiteitsmotie aan.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Het debat is gesloten.

Actualiteitsmotie

De voorzitter: Door de heren De Craemer, Verstrepen en Vrancken en mevrouw Moens werd tot besluit van dit actualiteitsdebat een actualiteitsmotie ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Het parlement zal zich daarover straks uitspreken.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Laurence Libert tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de verklaringen van de minister betreffende het omruilen van buitenlandse rijbewijzen

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het inruilen van een buitenlands rijbewijs naar een permanent Belgisch rijbewijs

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, elk jaar blijken 10.000 mensen hun buitenlands rijbewijs om te ruilen voor een Belgisch exemplaar, zonder dat ze hiervoor een theoretisch of een praktisch rijexamen moeten afleggen.

Het blijkt dat vrij veel van die rijbewijzen vals of gekocht zijn. In 2007 waren er dat maar liefst 1982 of een op vijf. Dat er zoveel valse rijbewijzen in omloop zijn, komt omdat België een overeenkomst heeft met een heel aantal landen – 90 om precies te zijn – waardoor het rijbewijs gemakkelijk kan worden ingeruild voor een Belgisch exemplaar. Veel van die mensen hebben niet eens de rijcapaciteiten die ze behoren te hebben, wat tot gevaarlijke situaties kan leiden op onze Belgische wegen.

Mevrouw de minister, bent u van plan om die lijst van landen waarmee we een overeenkomst hebben, te herzien en buitenlanders ook te onderwerpen aan een theoretisch en praktisch rijexamen?

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, mevrouw Libert heeft het kader van deze vraag al geschetst.

Inderdaad, 81.000 inwisselingen op acht jaar tijd, van 1999 tot 2007. In 2007 waren het er 12.000. De helft is afkomstig van Afrikaanse landen: Malawi, Niger, Lesotho, Kameroen en ga zo maar door. Dit alles staat in schril contrast tot andere landen. Ik denk aan ons buurland Nederland: dat doet geen inwisselingen met Marokko, geen inwisselingen met Turkije, geen inwisselingen met Afrikaanse landen.

Onze fractie heeft er al herhaaldelijk op gewezen. De hele heisa van de jongste dagen is trouwens op gang gekomen naar aanleiding van een aantal initiatieven en vragen van een Vlaams Belang-senatrice. U bent ook wakker geworden. Gisteren hebt u vrij krachtig gereageerd. Dat lijkt me logisch aangezien u verantwoordelijk bent voor de verkeersveiligheid, en de veiligheid is hier inderdaad in het gedrang. Veel van die rijbewijzen worden ingewisseld en uitgegeven zonder dat de betrokkene enigszins bekwaam wordt geacht – via proeven en dergelijke –, dat men de wegcode kent, dat men in staat is om een voertuig te besturen.

Er is meer dan dat. Er is een verregerende onrechtvaardigheid. Mijn eigen dochter volgt op dit moment rijlessen. Dat kost veel: 1200 tot 1500 euro. Anderen, die hier met een rijbewijs van een of ander Afrikaans land komen aandraven, zonder ooit rijles te hebben moeten volgen of examens te hebben moeten afleggen, krijgen het zomaar. Dat kan natuurlijk niet. Ook dat is discriminatie, maar dan van het eigen volk.

U hebt gisteren wel geprotesteerd – dit is natuurlijk een federale bevoegdheid –, maar er is meer nodig dan alleen maar verbaal protest. Ik zou van u bijvoorbeeld eens willen weten hoeveel verkeersongevallen er worden veroorzaakt door vreemdelingen die over een Belgisch rijbewijs beschikken. Ik weet dat de verzekeringen niet mogen peilen naar de nationaliteit van de betrokkenen en geen cijfers mogen bekendmaken, omdat dit racisme of discriminatie zou kunnen betekenen. U kunt dat misschien wel.

Ik hoop dus op meer dan louter verbaal protest. Ik hoop op concrete maatregelen die niet alleen de verkeersveiligheid, maar ook de ongelijkheid en de discriminatie van de eigen bevolking in de toekomst wegwerken.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Collega's, ik heb gisteren effectief nogal fors gereageerd, omdat ik vond dat ik dat moest doen. Ik ga het daar uiteraard niet bij laten.

Zoals door de vraagstellers is aangegeven, ben ik, jammer genoeg, niet bevoegd. U weet dat ik dat heel erg betreur en nog altijd wacht op de goedkeuring van het eerste pakket voor de staatshervorming, waar enige tijd geleden een politiek akkoord over was.

Ik vind nog altijd – en ik bereid dat, voor alle duidelijkheid, ook beleidsmatig voor – dat het aan ons is om bevoegd te zijn voor alles wat te maken heeft met het behalen van een rijbewijs, de voorwaarden daarvoor enzovoort.

Dat ik dat voorbereid, mag duidelijk blijken uit de initiatieven die we hebben genomen rond het rijbewijs op school en de nieuwe initiatieven die we aan het nemen zijn om een volgende stap te zetten, namelijk het verder professionaliseren van de vrije begeleiding van al degenen die een rijbewijs wensen te halen.

Ik geloof heel sterk dat we krachtig moeten inzetten op het behalen van een rijbewijs, zowel wat betreft theorie als praktijk. Dit soort zaken ondermijnt dat flagrant, daar kan geen enkele discussie over zijn. Er blijkt effectief een categorie van mensen te bestaan die op een nogal vlotte manier een rijbewijs kan bekomen door omwisseling.

Ik zie daarin twee problemen. Het eerste is misschien het meest flagrant. Dat heeft te maken met de omzetting van rijbewijzen waarbij duidelijk sprake is van fraude en corruptie. In bepaalde landen kan men gewoon een rijbewijs halen en dat hier doodleuk omwisselen. Het is evident dat dat niet door de beugel kan. Maar ook het tweede probleem is eigenlijk nogal essentieel. Men gaat ervan uit dat men voor heel wat landen gewoon kan omwisselen, zelfs bij mensen die in het land van herkomst een theoretische en praktische proef hebben afgelegd, maar waar de situatie op het vlak van verkeer en wegcode onvergelijkbaar is met onze situatie.

Mevrouw Libert, ik ben een zeer sterke voorstander om de redenering die vandaag bestaat om te draaien. Het uitgangspunt moet zijn dat eenieder, mensen die hier wonen en hun rijbewijs halen, maar ook mensen die hun rijbewijs wensen om te wisselen, aan een praktische en theoretische proef moet worden onderworpen. Dat kan gemoduleerd worden – men moet naar de taal kijken enzovoort – maar dat is de uitwerking. Er kunnen daarop natuurlijk uitzonderingen bestaan, bijvoorbeeld landen waarvan we kunnen zeggen dat de wegcode, de wegsituatie en de drukte op de wegen vergelijkbaar zijn.

Dat is een voorstel. Ik zal dat ook overmaken aan de bevoegde staatssecretaris. Ik zal ook overleg vragen, want ik ben, voor alle duidelijkheid, niet tevreden met de reactie die ik tot nu toe heb gekregen. Natuurlijk zullen er diplomatieke redenen zijn waarom dat allemaal niet zo gemakkelijk is. Ik vraag dat het nu beleidsmatig wordt voorbereid, in de hoop dat het zo snel mogelijk ook onze eigen bevoegdheid wordt.

Mijnheer Dewinter, ik zal het navragen, maar ik vrees dat die cijfers helemaal niet bestaan. Maar mochten ze bestaan, zal ik ze u bezorgen.

Mevrouw Laurence Libert: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij dat u bij uw federale collega gaat aandringen om werk te maken van het herzien van die akkoorden en wil aandringen dat alleen akkoorden mogelijk zijn met landen die een vergelijkbare mobiliteits- en verkeerssituatie hebben.

We nemen in Vlaanderen heel veel maatregelen om het aantal verkeersslachtoffers te verminderen. Het is noodzakelijk om dergelijke wegpiraten, die niet beschikken over rijkwaliteiten, van onze weg te halen.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de minister, wat u vandaag hebt gezegd, hebt u natuurlijk ook gisteren al verklaard. We hebben dat vandaag in de kranten kunnen lezen.

Maar ik mis toch concreet initiatief. Wat in Nederland kan, moet hier ook kunnen. De Nederlandse situatie is veel duidelijker, veel consequenter en veel efficiënter, maar ik denk dat nog meer moet gebeuren.

Het gaat over meer dan 80.000 mensen die de voorbije acht jaar op die manier een Belgisch rijbewijs hebben verkregen. Desnoods moet u ook maar eens retroactief testen afnemen en ervoor zorgen dat de betrokkenen moeten kunnen bewijzen dat ze wel degelijk rijvaardig zijn, de wegcode kennen en dergelijke meer. Alleen maar voor de toekomst deze regeling proberen indrukken op federaal niveau, tot we zelf die bevoegdheid kunnen uitoefenen, lijkt me onvoldoende.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Gilbert Bossuyt tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over grensoverschrijdende milieuvergunningaanvragen

De voorzitter: De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt: Mevrouw de voorzitter, eergisteren heb ik een door vzw Ons Erfdeel georganiseerd symposium over de grensoverschrijdende milieu-problemen bijgewoond. Ik wil de minister trouwens nogmaals bedanken voor het houden van de slottoespraak. Voor de minister is aangekomen, hebben verschillende verantwoordelijken een uiteenzetting gegeven. Onder hen bevond zich de verantwoordelijke van de afdeling Milieuvergunningen van de provincie West-Vlaanderen.

Hij heeft het onder meer gehad over de dossiers uit Frankrijk. Het gaat om grote dossiers, die in een andere taal zijn opgesteld. De dienst kent niet steeds de juiste context van wat in die dossiers te lezen staat. Bovendien heeft de dienst niet steeds voldoende tijd om de dossiers aandachtig te bekijken. Volgens hem worden die dossiers in feite niet behandeld. Dossiers uit Wallonië ontvangt deze dienst helemaal niet.

Ik vraag me af of dit klopt. Aangezien de minister de behoeder is van de in verband met de grensoverschrijdende milieuvergunningen afgesproken procedure, zou het me sterk verbazen dat die dossiers op deze wijze moeten worden behandeld. We mogen minstens verwachten dat dergelijke diensten over een paar mensen beschikken die hier en daar een woordje Frans kennen.

De verantwoordelijke van de dienst Milieuvergunningen heeft hier trouwens nog iets aan toegevoegd. Indien een dossier al eens wordt bekeken en indien vragen worden gesteld of opmerkingen worden gemaakt, blijkt er geen feedback te komen.

Dit verbaast me eveneens. Het heeft immers geen zin een procedure in verband met de overdracht van gegevens uit te werken indien we nadien moeten vaststellen dat we eigenlijk niet weten wat er daarmee gebeurt.

Ik vind dit alleszins ongepast. Heel wat mensen hebben dit symposium bijgewoond. Het gaat om een problematiek die de mensen, zeker zij die op de grens wonen, hevig in beroering kan brengen. De spreker heeft boude uitspraken gedaan. We weten echter dat allerlei verdragen dit regelen. Binnen de Benelux zijn goede afspraken gemaakt. We beschikken over eengemaakte documenten voor het vergunningenverkeer tussen Vlaanderen en Nederland. Dit zou ook voor het verkeer tussen Wallonië en Vlaanderen moeten kunnen. Dit zou in feite al vereenvoudigd moeten zijn.

Mevrouw de minister, werkt het onderzoek van de uit het buitenland afkomstige milieuvergunningen eigenlijk wel? Zo neen, wat zijn uw conclusies? Wat wilt u hieraan doen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw de voorzitter, een paar dagen geleden heeft inderdaad een symposium plaatsgevonden. Ik heb enkel de slottoespraak gehouden. Ik wil er evenwel op wijzen dat een medewerker van mijn kabinet heel de dag aanwezig is geweest.

De door de heer Bossuyt aangehaalde uitspraken zijn afkomstig van het diensthoofd vergunningen van het provinciebestuur van West-Vlaanderen. Dit is geen onbelangrijk detail. Het is immers logisch dat hij geen dossiers uit Wallonië ontvangt. De drie gewesten,

Vlaanderen, Wallonië en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, hebben een samenwerkingsakkoord gesloten. In dat akkoord staat dat de dossiers die betrekking hebben op eventuele aanzienlijke milieueffecten in een ander gewest niet aan het provinciebestuur worden overgemaakt. Die dossiers worden aan de gewestregering, de facto aan de bevoegde minister, overgemaakt. Die dossiers komen automatisch bij de diensten van het Vlaamse Gewest aan. De provincie heeft hier geen weet van. Het is dan ook logisch dat deze man nooit dergelijke dossiers ontvangt.

Met betrekking tot de dossiers uit een andere lidstaat van de Europese Unie spelen de provinciebesturen wel een rol. Het gaat hier evenwel om een zeer beperkte rol. Er is een eenvormige regeling voor de hele Europese Unie. De provinciebesturen fungeren als doorgeefluik voor dergelijke dossiers.

Wat gebeurt er? Er is een dossier vanuit Frankrijk waarbij een bedrijf een milieuvergunningaanvraag doet met mogelijkerwijze effecten in Vlaanderen. Dat dossier moet worden gestuurd naar de provincie West-Vlaanderen. Die doet niets anders dan dat dossier doorsturen naar de bevoegde administratie van het Vlaamse Gewest. Eigenlijk moet die man daar niet in beginnen snuffelen of opmerkingen of adviezen schrijven, het zijn de diensten van het Vlaamse Gewest die dat moeten doen.

Ik betreur dus die verklaring. Ze is wellicht gebaseerd op een verkeerde interpretatie van die man. Het zijn de diensten van het Vlaamse Gewest die moeten adviseren. Als je zo'n verklaring hoort, dan is het nuttig eens na te gaan of er bij de diensten van het Vlaamse Gewest misschien problemen zijn. Komen er überhaupt vergunningaanvragen binnen vanuit Frankrijk bijvoorbeeld? In het jaar 2008 zien we dat er acht aanvragen zijn binnengekomen. Mijn administratie is op onderzoek gegaan, heeft een plaatsbezoek verricht en heeft opmerkingen gemaakt die zijn doorgestuurd naar Frankrijk.

Als u vraagt of er een probleem is voor het doorgeven van de dossiers tussen lidstaten en het opvolgen ervan, dan zeg ik neen. Als u vraagt of er een intergewestelijk probleem is tussen Vlaanderen, Wallonië en Brussel, dan zeg ik in principe neen. Als er geen advies gevraagd wordt – er is zo'n dossier waar bijvoorbeeld de heer Peumans in geïnteresseerd is over de luchthaven van Bierset –, dan kunnen we daar een procedure voor voeren. Dat is goed geregeld.

U hebt wel een punt bij wat er gebeurt met de adviezen die worden gegeven. Daar wringt het schoentje. Het Vlaamse Gewest krijgt heel weinig feedback over wat bijvoorbeeld de Franse autoriteiten doen met adviezen, opmerkingen of vragen tot het opnemen van vergunningsvoorwaarden. Daarom heb ik aangekondigd

tijdens mijn toespraak dat ik een brief zal richten aan de Franse autoriteiten om te vragen hoe we beter kunnen samenwerken. Voor ons is het uiteraard van belang om de effecten ervan te zien bij ons.

Wat betreft de verklaring van de ambtenaar, denk ik dat het opportuun is om de gouverneur in kennis te stellen en te vragen om te bemiddelen en na te gaan wat er eventueel zou zijn foutgelopen.

De heer Gilbert Bossuyt: Mevrouw de minister, mag ik samen met u concluderen dat die man daar niet op zijn plaats zat? U weet wel wat ik bedoel. Dit is wat wij voortdurend meemaken: als we grensoverschrijdende problemen hebben en de lokale mensen die bevoegd zijn over kleine stukken komen samen, proberen we iets te doen met onze bevoegdheden. Als we dan echter naar boven kijken en om hulp vragen, dan krijgen we elke keer mensen over de vloer die niet bevoegd zijn en er niets van kennen. Zo'n taal voeren, dan nog in een assemblee van mensen die allemaal bekommerd waren, dat kan niet!

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Bossuyt, de persoon waarover u het hebt, staat in de hele provincie bekend als iemand die bijzonder bekwaam is. (*Opmerkingen van de heer Gilbert Bossuyt*)

De rol van de provincie in dergelijke grensoverschrijdende dossiers is veeleer beperkt en moet vooral door de Vlaamse administratie worden vervuld. Ik heb bij de administratie een bevraging gedaan of er problemen zijn. Die mensen waren wat geschrokken en zeggen dat ze dat zeer consciëntieus proberen op te volgen. Wel zou het handig zijn mochten we een exemplaar van de vergunningen krijgen.

De heer Gilbert Bossuyt: Mevrouw de minister, u begrijpt dat het niet aangenaam is voor al die mensen die dat moeten aanhoren. Men had beter gezegd: jongen, hoe bekwaam je ook bent, blijf maar in Brugge en stuur iemand die wel iets te zeggen heeft.

Minister Hilde Crevits: Ik heb het programma van die studiedag niet opgesteld.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Anne Marie Hoebeke tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over een recente studie inzake partnergeweld

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte leden van de regering, collega's, gisteren stond in De Morgen een artikel dat onze aandacht trok. Het artikel legde heel scherp een problematiek bloot die ons al een tijd bezighoudt. Het ging over een onderzoek aan de Universiteit Gent in het kader van de studies urogynaecologie. De onderzoekster in kwestie is na een aantal bevestigingen, zowel bij gynaecologen als bij een aantal zwangere vrouwen, tot de conclusie gekomen dat nog altijd één op de tien Vlaamse vrouwen slachtoffer is van partnergeweld. Bovendien blijkt dat 3,4 procent van de vrouwen – één op de dertig – zelfs tijdens de zwangerschap geweld dient te ondergaan.

Mevrouw de minister, ik heb eens uitgezocht hoeveel vragen tijdens de afgelopen legislatuur aan u en uw voorgangers zijn gesteld over deze thematiek. En dat zijn er heel wat.

Er zijn al heel wat initiatieven geweest: de centra voor algemeen welzijnswerk (caw's), de opleidingen voor de mensen in die caw's, de beleidsbrieven van 2007, waar voldoende aandacht aan besteed is, schriftelijke vragen, mondelinge vragen, actuele vragen enzovoort. Op 21 november 2007 heeft uw voorganger, Steven Vanackere, hier gezegd dat hij alles wat al in Vlaanderen aanwezig is, zou inpassen in het Nationaal Actieplan tegen Partnergeweld.

In 2001 en 2007 zijn er al eens nationale campagnes geweest. Wat zijn tot nu toe de verwezenlijkingen? Wat is de bijdrage van het Vlaamse Gewest aan die nationale actie, die blijkbaar al in 2007 op het getouw stond, maar waarvan minister Vanackere zei dat hij wachtte op een competente partner op het federale niveau? We zijn intussen ruim een jaar verder, vandaar mijn vraag.

Het gaat tenslotte om iets wat ons allen, dames zowel als heren, aanbelangt. We zien dat de cijfers mondjesmaat stijgen en dat het een zere plek blijft in onze samenleving.

De voorzitter: Minister Heeren heeft het woord.

Minister Veerle Heeren: Mevrouw Hoebeke, partnergeweld en intrafamiliaal geweld vormen een heel belangrijk thema. Het beleid situeert zich op twee vlakken. Enerzijds is er het Nationaal Actieplan tegen Partnergeweld, anderzijds zijn er de initiatieven die we zelf hebben genomen in Vlaanderen.

Het Nationaal Actieplan tegen Partnergeweld voor 2008 en 2009 is op 5 december jongstleden afgesloten tussen de regionale deelstaten en de federale overheid. Dat is een vrij moeizaam proces geweest. Dat had te maken met de moeilijkheden bij de totstandkoming van

de federale overheid en met het feit dat we binnenkort regionale verkiezingen hebben. Het plan is er nu. Er zijn een aantal doelstellingen in geformuleerd. Die zijn vrij algemeen en moeten nog verder geconcretiseerd worden om tot een nieuw plan te komen vanaf 2010.

In Vlaanderen hebben we alvast niet stilgezeten. We hebben gezegd dat we de hulpverlening verder willen uitbouwen naar slachtoffers en kinderen, maar ook naar daders. Daarom is men ertoe gekomen om het Centrum Algemeen Welzijnswerk in te schakelen als centrale partner in die hulpverlening. Men heeft overigens veertien extra fulltime equivalenten ter beschikking gekregen, om specifiek in te zetten voor die hulpverlening. Dat is gebeurd op basis van een omzendbrief van 2006, waar een aantal doelstellingen in geformuleerd stonden.

Omdat we vinden dat het Nationaal Actieplan tegen Partnergeweld onvoldoende aangeeft op welke manier het Vlaamse welzijnsbeleid moet worden bijgestuurd, heeft mijn voorganger de opdracht gegeven voor een kortlopend onderzoek om een evaluatie te maken van de omzendbrief. Die resultaten zullen in mei bekendgemaakt worden. De bedoeling is dat we die resultaten in een nieuwe legislatuur onmiddellijk kunnen gebruiken om het beleid bij te sturen. Dat zal wellicht ook een leidraad kunnen zijn om een inbreng te kunnen hebben in het nieuwe nationale actieplan voor 2010.

Wat de resultaten van het proefschrift tot het behalen van de graad van doctor betreft, heb ik alleszins mijn administratie de opdracht gegeven om die gegevens op te vragen en mee te verwerken in dat kortlopend onderzoek.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mevrouw de minister, uw antwoord is grotendeels gelijk aan het antwoord gegeven op de vraag van mevrouw Van Steenberge. Dit onderzoek spitst zich specifiek toe op zwangere vrouwen. Dat segment is erg moeilijk te bereiken voor de centra voor algemeen welzijnswerk. Vele van die vrouwen zijn immers voor het eerst moeder en de centra werken met bestaande gezinsstructuren. De gynaecologen, die natuurlijk voor andere zaken worden geconsulteerd dan voor geweld en dat bij hun onderzoek mondjesmaat te weten komen, stellen bovendien zelf dat ze niet het instrumentarium hebben om daarop in te gaan en door te verwijzen. Ze staan enigszins machteloos omdat de problematiek hun niet bekend is. Misschien is het aangewezen niet te wachten tot 2010, maar eventueel te bekijken of er ter zake geen financiering mogelijk is. Misschien is een brochure mogelijk, zoals er destijds toch ook werden verspreid onder huisdokters, om gynaecologen te leren omgaan met de gevoelens van die misbruikte vrouwen, om de signalen te leren detecteren en ze op gepaste wijze door te verwijzen. Het is immers specifiek dat segment dat buiten de regelgeving en de door u opgesomde, op stapel staande initiatieven valt.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Mevrouw de voorzitter, zoals al werd aangehaald, is naar aanleiding van een antwoord op mijn vraag op 6 januari gebleken dat een opleiding met betrekking tot intrafamiliaal geweld vrij belangrijk is. Er was een groot aantal inschrijvingen binnen de caw's. Nu blijkt dat er ook bij gynaecologen een vraag bestaat naar opleidingen om te screenen op intrafamiliaal geweld. Naar aanleiding van het onderdeel over partnergeweld in de beleidsbrief van vorig jaar had ik uw voorganger al gevraagd hoe het zat met de samenwerking, niet alleen tussen ministers van de diverse regeringen, maar ook met de ministers van uw eigen regering. Meer bepaald gaat het dan over samenwerking met de minister van Onderwijs. Uit een bespreking van het vorige nationaal actieplan inzake partnergeweld is immers gebleken dat er een sterk verband is met de opvoeding van kinderen. Kinderen die hun eigen ouders hebben zien slaan, zijn ook de eersten om hun eigen partner te slaan. Ik had toen de vraag gesteld of er kon worden samengewerkt met de minister van Onderwijs, zodat het probleem van het partnergeweld, zoals dat van het pesten, zou worden opgenomen in de beleidsdoelstellingen van Onderwijs. Kan er ook worden samengewerkt met de minister van Onderwijs om dit op te nemen in de gynaecologenopleiding? Kan dit met hem worden besproken?

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de minister, ik wil me in eerste instantie aansluiten bij de vragen en de bekommernissen. In het verleden hebben we daar al regelmatig over gedebatteerd met uw voorgangers. Toen ging het vooral over partnergeweld, maar uit de onderzoeken blijkt ook dat vooral het intrafamiliaal geweld toeneemt. Daar wordt anderzijds steeds meer aandacht aan besteed door heel wat actoren, zodat we het geweld toch iets kunnen doen afnemen. Het nieuwe onderzoek is frappant. Het is al aangehaald door de leden. Het is steeds bekender dat er ook een probleem is wat betreft zwangere vrouwen. Dat neemt ook toe. Het is niet onbelangrijk erop te wijzen dat we hier te maken met twee gevallen van geweld: er is sprake van intrafamiliaal geweld, maar het gaat ook over zwangere vrouwen, dus de impact op het ongeboren kind is toch ook niet onbelangrijk. Dat moeten we absoluut mee in overweging nemen.

In dat kader heeft het onderzoek uitgewezen, zoals de andere leden al stelden, dat gynaecologen, die vaak toch de eerste medische contactpersonen zijn voor zwangere vrouwen, momenteel eigenlijk niet goed weten hoe ze daarmee moeten omgaan. In dit artikel slaken ze een noodkreet. Ze vinden dat daar veel meer aandacht aan moet kunnen worden besteed, ook in de

opleidingen. Ik wil me dan ook zeker aansluiten bij de vraag of u ter zake voorziet in een samenwerking en een gesprek met de minister van Onderwijs, om die gynaecologenopleiding te bekijken, maar ook die van de huisartsen. Hoe kunnen we daar veel meer aandacht aan besteden, zodat ze daar veel sneller op kunnen inspelen?

Minister Veerle Heeren: Het onderzoek van de Universiteit Gent is van groot belang. Mijn administratie heeft het opgevraagd en zal op mijn verzoek aanbevelingen doen. Ik wil een evaluatie van de stand van zaken op korte termijn. Ik hoop in mei een volledig overzicht te krijgen, en linken te leggen – niet alleen met Welzijn en Justitie en politie – maar ook met onderwijs. Als het nodig is, wil ik nog bijsturen; als het kan nog deze legislatuur en anders zal alles klaar liggen voor de volgende regeerperiode.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mevrouw de minister, u voelt aan dat dit een grote bekommernis is. Dit zou ons eigenlijk altijd moeten bezighouden. Zoals mevrouw Van Steenberge zegt, herhaalt het fenomeen zich telkens weer. 80 percent van degenen die slagen hebben gekregen en hebben zien geven, slaan zelf ook. Dat geldt ook op het vlak van kindermishandeling. Ik wil niemand stigmatiseren. Dit komt in alle lagen van de bevolking voor. Het is niet typisch voor de laagste klassen, het is niet gerelateerd aan de opvoeding. Het is gendergebonden: de vrouw wordt mishandeld. De mishandelde mannen vormen een minderheid.

Nu blijkt dat zelfs zwangere vrouwen mishandeling moeten ondergaan. Die cijfers zijn zelfs gestegen. Ik vind dat wij van u als vrouw met uw bevoegdheid actie mogen verwachten. We moeten niet wachten tot 2010.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Voorafgaande vraag over de toepassing van de procedure

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Lachaert bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert: Mevrouw de voorzitter, mag ik voor de correctheid van de procedure even tussenbeide komen aangaande de actuele vraag van de heer Stassen? De heren Wymeersch, De Cock, De Meyer en mevrouw Stevens hebben in de afgelopen twee weken bij de commissie voor Leefmilieu ook een vraag ingediend over dit

onderwerp. Zij werden door mij allemaal doorverwezen naar 'schriftelijke vragen'; hetzelfde gebeurde door het Bureau met een interpellatie. Ik stel voor dat deze indieners na de heer Stassen ook het woord krijgen.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Ik sta achter de beslissing van het Bureau, mevrouw de voorzitter, maar het is eigenaardig dat de vragen om uitleg van enkele collega's, waaronder ook mijn partijgenote mevrouw Stevens, onontvankelijk werden verklaard met de aanbeveling om deze om te zetten in een schriftelijke vragen. De heer Stassen diende een interpellatie in en kreeg hetzelfde te horen. Ik sta achter het standpunt en de suggestie van het Bureau om die interpellatie om te zetten in een schriftelijke vraag. Gisteren hebben zowel mevrouw Stevens als de heer Stassen weer een vraag om uitleg ingediend. Die werden weer onontvankelijk verklaard. *(Opmerkingen van de heer Jos Stassen)*

En nu is deze actuele vraag wel ontvankelijk verklaard. Ik begrijp soms niet welke criteria men hanteert.

De voorzitter: Ik kan u dat in detail uitleggen, mijnheer Peumans. Ik ga dat niet in de plenaire vergadering doen, maar misschien straks of in het Bureau. De actuele vraag van de heer Stassen is vooral gericht op het overleg dat vandaag in de pers wordt aangekondigd en verder de thematiek opentrekt naar het algemene beleid. Het is ook de bedoeling dat na het antwoord van de minister-president de andere vraagstellers als eerste kunnen aansluiten. Dat is de afspraak.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, hoe meer debat over dit thema, hoe beter. Ik zou graag willen dat zich vier, vijf mensen aansluiten bij deze kwestie. Met alle respect voor het Bureau: de discussie over het beleid dat de regering voert, is van wezenlijk belang.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jos Stassen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de eventuele afbraak van twee historisch waardevolle hoeves in Kieldrecht

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de minister-president, u hebt er echt wel een zootje van gemaakt, zeker als ik

zie hoe dit dossier de afgelopen dagen evolueert. Blijkbaar wilt u de verkiezingen ingaan als de minister van de bulldozers en de afbraak rond de Antwerpse haven, Doel en gemeenten in die streek. Blijkbaar is dat uw ambitie. En u gebruikt of misbruikt daarvoor de argumentatie inzake de natuurcompensaties.

Deze man weet heel goed waarover hij spreekt, want ik was in 2001, samen met een aantal collega's, de initiatiefnemer van een resolutie in verband met de natuurcompensaties. Dat was nodig, want op dat moment was het Nooddecreet op het Deurganckdok daar. Na een debacle moest het Deurganckdok immers worden gered, maar toen werden we geconfronteerd met een erfenis van de voorgaande regeringen: de regeringen vóór paars-groen hadden, net als het Antwerps Havenbedrijf, nagelaten om werk te maken van een natuurcompensatieregeling. Bij de bouw van het Verrebroekdok en bij de bouw van een aantal Sigmadijken had men immers nagelaten om de Europese natuurrichtlijnen uit te voeren. Men had nagelaten om een dossier in te dienen en te zorgen voor natuurcompensaties.

Daarom heb ik samen met een aantal collega's van de toenmalige meerderheid een voorstel van resolutie ingediend waarin we een aantal voorstellen tot natuurcompensaties deden, tijdelijke en permanente. Ze hadden te maken met het historische deficit bij het Verrebroekdok, de uitdieping van de Schelde, het Sigmaplan en het Deurganckdok. Het was een totale regeling met een aantal definitieve en tijdelijke compensaties. Nooit was het de bedoeling om huizen af te breken, behalve op één plaats, namelijk de Doelpolder Noord, want daar moest, omwille van de compensatieregeling inzake krekens, een polder worden ingenomen om er krekens te maken. Dat stond erin. Voor de rest was het nooit de bedoeling om in de perimeter rond de natuurcompensatiegebieden huizen af te breken. Nooit!

Wat stel ik vast? Ik stel vast dat uw Vlaamse Regering initiatieven neemt om een aantal gebouwen af te breken in de perimeter van een tijdelijk natuurcompensatiegebied in Kieldrecht. Daarvoor werd de Vlaamse Landmaatschappij (VLM), die onder de bevoegdheid van minister Crevits valt, ingeschakeld, evenals Maritieme Toegang, het voormalige AWZ, en die valt onder uw bevoegdheid. Heel pijnlijk om vast te stellen is dat Monumenten en Landschappen afwezig bleef. Er werd een dossier opgesteld, en daarin stond iets wat niemand zich kon indenken. Niemand van de initiatiefnemers van de resolutie kon geloven dat u het in het hoofd zou halen om een aantal gebouwen af te breken in de perimeter van het tijdelijk natuurcompensatiegebied in Kieldrecht.

Over de waardevolheid van die gebouwen kan ik niet oordelen, maar naast waardevolle gebouwen zijn er ook waardevolle landschappen en ik weet dat er een aantal gebouwen staan die tekenend zijn voor het polderlandschap in die streek. Het gaat om een landschap dat door

een aantal ontwikkelingen dreigt te verdwijnen. Met dergelijke landschappen moeten we zorgvuldig omspringen. Ik blijf het ongelooflijk vinden dat u de bulldozers hebt laten uitrukken. Dat gebeurde door de VLM en Maritieme Toegang, en die vallen onder de bevoegdheden van de CD&V-ministers. Minister Van Mechelen bleef afwezig.

Ik vind het geweldig dat u toch een beetje hebt geluisterd en hebt beslist om de zaak stil te leggen. Het is een heel goede zaak dat er een beetje rede in het dossier is gekomen. Mijn vraag is hoe u in de toekomst zult omgaan met dit soort problemen en hoe u dit probleem zult aanpakken. Welke oplossing hebt u voor wat al werd afgebroken? Er werd immers een dak van een hoeve afgebroken, en van die hoeve kan minstens worden gezegd dat ze waardevol is voor het landschap. Hoe zult u dit probleem aanpakken? Wat zult u doen gegeven de situatie en de laattijdige inkeer van de Vlaamse Regering? Hoe zult u in de toekomst met deze kwestie omgaan?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, mijnheer Stassen, ik denk dat u heel slecht geplaatst bent om uitspraken zoals "u maakt er een zootje van" te doen. Ze zijn wat mij betreft volledig misplaatst.

Voor alle duidelijkheid: onteigeningen en het afbreken van bepaalde zaken zijn heel drastische maatregelen, en daar wordt met heel veel zorg mee omgegaan. Men moet er dus allesbehalve populistisch over spreken, laat staan de gemoederen erover te laten verhitten.

Ik zet alles even op een rijtje. Bij de aanleg van het Deurganckdok zei de voormalige Vlaamse Regering dat de nodige natuurcompenserende maatregelen getroffen moesten worden – u hebt hier zelf ook naar verwezen. Dat gaat over de realisatie van specifieke leefgebieden. Om die reden dienen we in de betrokken gebieden natte weilanden, waterplassen en krekens aan te leggen, en deze keuze werd gemaakt vanuit het oogpunt van het behoud van de biodiversiteit.

Dat is één. Ik ga ervan uit dat het voor Groen! niet onbelangrijk is. (*Opmerkingen van de heer Jos Stassen*)

Ik moet als bevoegde minister proberen dat zo goed mogelijk te realiseren. Ten tweede is er een visienota van 2 juni 2006. Die is opgemaakt door een ambtelijke werkgroep bestaande uit ambtenaren van de departementen Openbare Werken, Leefmilieu, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed.

Ten derde was deze visienota de basis om in het voorjaar van 2007 elf sloopvergunningen te bekomen. Men

heeft mij er expliciet op gewezen dat die moeten worden uitgevoerd voor de start van het broedseizoen, namelijk maart 2009. Alle inspraakprocedures zijn gevolgd, met respect voor alle elementen en met heel veel zorg voor de betrokken mensen.

Ten vierde ben ik verder gegaan met al dit materiaal, inclusief sloopvergunningen volgens de regels van de kunst, vertrekkende vanuit die noodzakelijke natuurcompenserende maatregelen. Die vergunningen zijn afgeleverd en men is daarmee gestart. U zegt dat ik er een zootje van maak. Ik vind het terecht dat we zorgvuldig omgaan met het neerhalen van gebouwen.

Hoewel alle sloopvergunningen en adviezen binnen waren, waren er die zeiden: “We willen toch absoluut zeker zijn dat u daar geen domme dingen doet.” Waarop ik zei: “Domme dingen doen? Alle vergunningen zijn afgeleverd.” Maar om er zeker van te zijn dat mij niets kan worden verweten, heb ik gezegd: “Wij zullen een overleg organiseren.” Dat overleg heeft plaatsgevonden met een aantal deskundigen vanuit de administratie en erfgoeddeskundigen. Ik heb er zekerheid over gevraagd, hoewel ik de klus geklaard moest hebben voor het broedseizoen van 2009. Ik heb drie maanden de tijd gegeven om mij absolute zekerheid te geven dat er geen fouten zijn gemaakt.

Ik heb alles gedaan wat moest gedaan worden. Ik heb alle vergunningen in handen om uit te voeren wat ik aan het uitvoeren was. Met de opmerkingen heb ik een overleg georganiseerd en gevraagd om mij binnen drie maanden een rapport te bezorgen waaruit blijkt dat alles is gebeurd wat moest gebeuren en dat er geen enkel probleem is. Dat heb ik gedaan. We zullen nu dat rapport afwachten. De inhoud kan ik niet voorspellen. We zullen ernaar handelen. Hier is allesbehalve een zootje van gemaakt. Hier is correct uitgevoerd wat moest worden uitgevoerd. Met bijkomende zorgvuldigheid zijn nog drie maanden gegeven om dat te bekijken.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de minister, de verantwoordelijkheid rond de natuurcompensatieregeling neem ik, en ik blijf er achter staan. U hebt daarover ook op geen enkele manier een antwoord gegeven. Wij dragen de verantwoordelijkheid over wat er in Doelpolder Noord gebeurt. Daarvoor zijn enkele sloopvergunningen, omdat er nu eenmaal een fysieke verandering is van het landschap. De verantwoordelijkheid voor die afbraak wil ik mee dragen. Zo consequent ben ik.

Maar u antwoordt niet waarom u een afbraakvergunning hebt gevraagd voor het verwijderen van enkele schuren. De huizen mogen blijkbaar blijven staan. De schuren staan er al jaren en zijn een ankerpunt in het landschap.

Mijnheer de minister-president, ik blijf met de vraag zitten waarom u die aanvraag tot afbraak hebt ingediend.

Waarom is die regeling gebeurd in de periode dat deze regering het voor het zeggen had? Het gaat over een visienota van 2 juni 2006. U hebt op geen enkele manier geantwoord op de vraag waarom u in het geïndiceerde gebied, een tijdelijke compensatie die misschien definitief wordt, gebouwen wilt afbreken die een landschappelijk waardevolle positie hebben. Dat is niet nodig voor de natuurcompensaties.

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de minister-president, de vraag is natuurlijk wie er een zootje van gemaakt heeft, als er al een zootje van gemaakt is. Als er een zootje van gemaakt is, dan zijn de mensen van het vroegere Agalev mede verantwoordelijk, zo niet zijn ze de hoofdverantwoordelijken. Als ik goed ben geïnformeerd, zou de heer Stassen zelfs persoonlijk betrokken zijn geweest bij het aanduiden van de percelen die voor natuurcompensatie en voor de eventuele afbraak in aanmerking kwamen. Dit even terzijde.

De heer Jos Stassen: Ben ik notaris geworden, of zo? Ik ben betrokken geweest bij de resolutie.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de minister-president, u zegt dat u zult wachten op een en ander en dat het broedseizoen van 2009 niet in het gedrang mag komen. Ik weet niet of u al ter plekke bent geweest en of u biotopen van bepaalde deelnemers aan de fauna in dat gebied kent. De schuren en hoeves die daar staan, zijn ook broedplaatsen van zeldzame vogelsoorten. Die afbreken, zelfs als ze niet in een compensatiegebied liggen, betekent ook een inbreuk op de bestaande fauna. Dat werkt contraproductief met wat u uiteindelijk beoogt.

U hebt een negatief advies gekregen van de gemeente Beveren, dat de Vlaamse administratie, waarvan u de voogdijoverheid bent, vrolijk aan de laars heeft gelapt. Ik dacht dat Beveren als gemeentelijke overheid perfect kan inschatten wat de waarde is van een aantal schuren, hoeves enzovoort, en dus perfect kan zeggen wat kan en wat niet kan.

Toenmalig minister Bossuyt heeft in 2004 op een vraag van de heer De Meyer geantwoord dat het absoluut niet nodig was dat die schuren en hoeves zouden verdwijnen. We zijn nu vijf jaar later en toch moeten ze verdwijnen. Wij hebben daar onze vragen bij. De oorspronkelijke foute inschatting is gebeurd omdat men om allerlei redenen op een kunstmatige manier natuurcompensaties moest aanleggen, wat absoluut niet werkt. De praktijk heeft dat uitgewezen. Ik heb het in de vorige legislatuur al gezegd: men hangt geen pijlen in de lucht om te zeggen waar god weet welk gevogelte moet gaan broeden. Dat werkt zo niet. Toch heeft men gemeend dat te moeten doen. Wij hebben er geen zootje van gemaakt. Degenen die dat hebben gedaan,

zitten overal, behalve op de banken van het Vlaams Belang. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Het moet me van het hart dat ik niet begreep dat dit van lokaal belang zou zijn, hoewel ik de uitleg van de heer Lachaert graag aanvaard. Het gaat over natuurcompensaties voor de haven en over de Europese Vogelrichtlijn. Europa dringt daarop aan. Ik zie niet in dat dit lokaal zou zijn.

Los daarvan kan het niet door de beugel dat de waardevolle hoeves, boerderijen en schuren zomaar worden afgebroken, terwijl er geen enkele contradictie is tussen het behouden van die gebouwen en het vernatten van het gebied errond. Met een heel klein beetje creativiteit kunnen we een herbestemming geven voor een museale functie over de landbouwactiviteit van weleer, voor een verblijf voor natuurbezoekers, voor ecotoerisme, hoevetourisme, vogelspotters enzovoort. Een beetje creativiteit zorgt voor een win-winsituatie, waarvan iedereen kan zeggen dat het een bijdrage is tot het landschap en dat een negatieve spiraal is omgebogen tot een positieve.

Mijnheer de minister-president, ik ben blij dat u gisteren een gesprek hebt gehad met de mensen die zich daarvoor hebben ingezet. Monumenten en Landschappen en mensen die met erfgoed bezig zijn, kunnen die hoeves nu beschermen en behouden. Ik zie echt niet in waarom tabula rasa moet worden gemaakt van die waardevolle gebouwen die typisch zijn voor de eeuwenoude landbouwactiviteit in de Wase polders. Wie heeft er baat bij dat die hoeves worden afgebroken? Wil men de geschiedenis van deze hoeves geografisch, landschappelijk, landbouwkundig en op het vlak van menselijke activiteiten, volkomen uitvlakken? Ik heb er het raden naar. Ik zie daar echt het nut niet van in en doe dan ook een oproep om een win-winsituatie te creëren. Beide sluiten elkaar niet uit maar kunnen elkaar heel goed aanvullen.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister-president, we kennen het verhaal van de natuurcompensaties. We weten ook welke rol Agalev/Groen! daarin heeft gespeeld tijdens de afgelopen tien jaar. U hebt een verstandige beslissing genomen door een overleg te vragen met de administratie en met erfgoed specialisten. Ik raad u aan ook de gemeente Beveren daarbij te betrekken.

Het gaat hier over eeuwenoude hoeves in Oud Arenberg te Kieldrecht die deels buiten het plangebied liggen. Mijn ervaring is dat niet alleen specialisten of fundamentalisten bezorgd zijn om deze oude hoeves. Ook de gewone mensen in Beveren, Kieldrecht en het Waasland begrijpen niet zo goed dat gebouwen die honderden jaren oud zijn en in een natuurlijke omgeving staan, nu plots moeten

verdwijnen. Mijnheer de minister-president, het is ongetwijfeld nuttig dat we wachten op de visie van de specialisten. Zij moeten ons duidelijk zeggen in welke mate deze gebouwen waardevol zijn als gebouw en voor het landschap. Ik kan u wel een aantal suggesties geven voor de bestemming van die gebouwen. We kunnen daar eventueel observatieposten gebruiken, een bezoekerscentrum, een permanente tentoonstellingsruimte. Het zijn ongetwijfeld historische getuigen van het rijke landbouw- en polderverleden. Binnen verstandig Groen! moet er ook ruimte zijn voor symbolen.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mijnheer de minister-president, naar aanleiding van deze vraag is de N-VA verbaasd en verontwaardigd over de vreemde gang van zaken inzake de historische hoeves in Kieldrecht. Onze fractievoorzitter hekelde al het feit dat verschillende parlementsleden, onder wie ikzelf, niet de kans hebben gekregen u over deze zaak te ondervragen in de commissie omdat het louter over een lokale zaak zou gaan. Dat is te gek voor woorden. Ik lieer dit onderwerp rechtstreeks met Doel, en dat is een zaak die het lokale belang ver overstijgt. Straks is de Lange Wapper ook een lokale aangelegenheid tenzij het de minister-president goed uitkomt. Dat kan niet.

De kern van mijn betoog betreft Doel. Het lijkt onredelijk dat de Vlaamse Regering gewoon verder doet in Doel en in de gelieerde dossiers, terwijl de komst van het Saeftinghedok allesbehalve zeker is. Wij pleiten dan ook voor een andere politiek en een andere aanpak tot er een duidelijke beslissing wordt genomen, waarbij de resterende bewoners en alle mensen die bij het dossier zijn betrokken, even rust wordt gegund. Dat lijkt me een kwestie van gezond verstand. We moeten vermijden dat er onnodig onherstelbare schade wordt aangericht.

Als ik het goed heb begrepen, is er zelfs een regeringspartij die vindt dat Doel niet sowieso moet verdwijnen als het Saeftinghedok er niet zou komen.

Opdat er nog echt een keuze zou voorliggen, moet men nu zeer terughoudend te werk gaan. Ik pleit ook voor een terughoudende aanpak met betrekking tot de hoeves. We zien eventueel een andere functie voor deze gebouwen, waarbij bijvoorbeeld de lokale fauna en flora of de geschiedenis van de havenuitbreiding kan worden belicht. De heer De Cock heeft dat daarnet ook aangehaald.

Mijnheer de minister-president, voor de N-VA kan het niet dat uw kabinet tegenstrijdige signalen geeft. Vorige week was er in de media enerzijds sprake van beloftes om rond de tafel te gaan zitten, maar anderzijds gaf uw kabinet groen licht om verder te slopen. Gisteren krabbelde men dan weer terug. Op die manier creëert men

natuurlijk geen vertrouwen. Dat is misschien wel een voorbeeld van krachtdadig, maar niet van goed bestuur.

Mijnheer de minister-president, hoe zal deze Vlaamse Regering ervoor zorgen dat de toekomstperspectieven in en rond Doel worden gevrijwaard zolang er geen duidelijkheid is over de komst van het Saeftinghedok? (*Applaus bij Groen!*)

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil hier nog eens onderstrepen dat op 2 juni 2006 een visienota is opgemaakt.

Ik heb die niet opgemaakt: ze werd opgemaakt door een werkgroep met ambtenaren uit Openbare Werken, Leefmilieu, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed. Deze ambtelijke werkgroep heeft nagegaan welke gebouwen, welke hoeves kaderen in de compenserende natuurmaatregelen en in aanmerking komen voor afbraak. Ze heeft een zeer evenwichtige beoordeling gemaakt. Niet ik, maar die ambtenaren hebben dat gedaan. Ze hebben dat heel genuanceerd en met heel veel zorg gedaan. Kom mij dus niet vertellen dat dit onzorgvuldig is gebeurd.

Er werden elf sloopvergunningen uitgereikt. Niemand heeft er toen een punt van gemaakt, ook niet in het Vlaams Parlement. Misschien is dat de mensen ontgaan. Misschien was dat omdat het om een lokaal belang ging. Als de zaak in de media komt, zo merk ik, stijgt hier wel het aantal vragen.

Ik heb rekening gehouden met de gevoeligheden. Als de gebouwen plat liggen, kan men ze niet meer opbouwen. Ik had alle vergunningen in handen. Ik heb besloten om nog eens

maximaal drie maanden de tijd nemen om met de nodige experts de zaak te bekijken.

Mevrouw de voorzitter, collega's, de zaak is met grote zorgvuldigheid aangepakt. Ik zou nu het verwijt kunnen krijgen dat ik verder had moeten gaan, aangezien ik alles in handen heb. Ik vind het echter belangrijk genoeg een aantal weken of maanden de tijd te nemen om alles nog eens grondig na te kijken.

Collega's, we zullen het rapport afwachten. De heer De Meyer en anderen hebben suggesties gedaan. Ik wil echter niet vooruitlopen op de zaak. Mijnheer Wymeersch, ik heb er ook geen enkel probleem mee om er de gemeente Beveren bij te betrekken en inspraak te geven. Mijnheer De Cock, de heer Stassen gebruikt graag het beeld dat ik met plezier met de bulldozer laat uitrukken. Het is volledig onaantvaardbaar dat een dergelijk beeld de wereld wordt ingestuurd.

Ik zeg u wel dat we doorgaan als er een beleidsoptie is gemaakt. Als de vergunningen verkregen zijn, heeft de

betrokken minister de taak om het beleid uit te voeren. Dat zal ook nu gebeuren, hoe delicaat bepaalde acties ook zijn. Een stop-and-gopolitiek is immers nog nadeliger voor iedereen die daarbij betrokken is.

Mevrouw de voorzitter, collega's, ik ga ervan uit dat we de experts de volgende weken en maanden aan het werk zetten. Als het advies klaar is, kan er in het parlement opnieuw een debat worden gevoerd. Ik zal niet alleen rekening houden met dat rapport, maar er ook voor zorgen dat het beleid en wat is vooropgesteld, worden uitgevoerd.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de minister-president, er is een ambtelijke nota. U kunt als minister-president een aantal andere beslissingen nemen.

Mijnheer Wymeersch, ja, ik was persoonlijk betrokken bij de resolutie. Omwille van het feit dat het van levensbelang was dat zij er zou komen. Het stilleggen van de werken aan het Deurganckdok zou miljoenen euro's kosten. Het toenmalige Vlaams Parlement moest zijn verantwoordelijkheid nemen. Daarom moest men de gebieden met naam en toenaam aanduiden in de resolutie. Dat was nodig om de zaak erdoor te krijgen want anders hadden de Vlaamse Regering en de minister van Openbare Werken een groot financieel probleem. Ja, ik was betrokken bij de aanduiding, samen met heel het parlement. U mag het parlement, en zeker de toenmalige regering, dankbaar zijn dat dit is gebeurd. Anders zou er met betrekking tot het Deurganckdok een groot probleem zijn gerezen.

Mevrouw de voorzitter, ik hoop dat dit debat aantoont dat dit van een meer dan lokaal belang is. Ik hoop, mijnheer de minister-president, dat er, wat deze beslissing betreft, van afstel uitstel komt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Piet De Bruyn tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het toekennen van projectsubsidies aan Publiekstoneel

ACTUELE VRAAG van de heer Paul Delva tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het toekennen van projectsubsidies aan Publiekstoneel

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het zal u niet zijn ontgaan dat er de voorbije weken en maanden uitvoerig is

gediscussieerd over theater. Niet alleen door theatermakers, theaterrecensenten en artistieke leiders maar ook hier, in de commissie en in de plenaire vergadering, door verscheidene leden van het Vlaams Parlement. Als een rode draad in die discussie liepen vaak, niet uitsluitend maar vaak, de positie, de betekenis, de rol van het repertoiretheater. Heel veel actoren delen een bekommernis daaromtrent.

Een van de kritieken die men vaak hoort, ook in de bijdragen die de laatste dagen zijn verschenen, is dat niet iedereen die aan het debat deelneemt, dezelfde inhoud geeft aan het begrip repertoiretheater, publiektheater, enzovoort. Op zich vind ik dit niet verontrustend. De discussie voeren op zich is verrijkend. Het wijst op een grote betrokkenheid, ook van andere actoren dan diegenen die beroepsmatig betrokken zijn bij het theater. Maar er schuilt natuurlijk wel een gevaar in. Zeker als we met zijn allen niet precies hetzelfde bedoelen met die termen op het ogenblik dat er beslissingen worden genomen over wat we als publiektheater of repertoiretheater zouden kunnen omschrijven.

Tegen die achtergrond kan ik zeer goed de onrust begrijpen die is ontstaan toen vorige week vrijdag bekend raakte dat u drie maal 55.000 euro impulssubsidies uitreikt voor het Publiekstoneel. De sector stelt zich daar vragen bij en ik onderschrijf die vragen. Hoe moet de sector dit interpreteren? Meent u dat het zowel kwalitatief als kwantitatief versterken van het repertoiretheater een taak is voor nieuwe initiatieven en dus niet of niet expliciet of niet in eerste instantie voor gezelschappen die thans worden gesubsidieerd en erkend en die nu actief zijn? Binnen een paar maanden moet u belangrijke beslissingen nemen met betrekking tot meerjarensubsidies, ook voor theatergezelschappen. Mogen we deze beslissing zien als een voorafname op de beslissing die dan zal moeten worden genomen? In welke mate meent u, mijnheer de minister, dat de beslissing die u neemt de kwantitatieve en kwalitatieve ondersteuning van het repertoiretheater dient, waartoe ook in een motie hier in het parlement werd opgeroepen.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de heer De Bruyn heeft het kader van de vraag al geschetst. Ik wil een aantal elementen benadrukken.

De motie waarover de heer De Bruyn het had op het einde van zijn vraag had als doelstelling de programmering van het repertoiretheater in Vlaanderen te stimuleren of aan te moedigen. Wij noemen dat repertoiretheater, sommigen noemen het canonthater. Het is niet altijd evident om een geschikte terminologie te vinden.

De motie waarover sprake is en die we bijna kamerbreed hebben goedgekeurd in dit parlement, was bewust heel

kort gehouden. Ze bestond maar uit een paar zinnen om de uitvoering van de doelstelling van de motie zeker niet in een strak keurslijf te gieten.

Er waren wel twee kernelementen in die motie. We vroegen zeer expliciet dat de adviezen van de adviescommissies zouden worden gerespecteerd, en we gaven aan dat er een aantal instrumenten waren die wij interessant vonden om die doelstelling te bereiken, met name het gebruik van beleidsbrieven en beheersovereenkomsten met de theatergroepen.

Mijnheer de minister, als we uw beslissing bekijken, namelijk de toekenning van een projectsubsidie aan de theatergroep Publiekstoneel voor 195.000 euro, dan vind ik de twee kernelementen van de motie niet terug. Maar misschien past uw beslissing niet in de uitvoering van de motie. Ik weet dat niet. Straks kunnen we er waarschijnlijk verder over praten.

De adviezen van de adviescommissie Theater waren negatief. Bovendien was ook het advies van de administratie, dat meer over het zakelijke aspect ging, negatief. Mijnheer de minister, u legt zich daar niet bij neer. Dat is uw goed recht, maar ik had het graag anders gezien.

Wat ik belangrijker vind, is het instrument dat u gebruikt om het repertoiretheater in Vlaanderen te stimuleren. Nu is er een rechtstreekse projectsubsidie aan een theatergroep, het Publiekstoneel, met de expliciete opdracht repertoiretheater te programmeren of te maken. Wij bewandelden echter een heel andere piste, namelijk het aanmoedigen, via beheersovereenkomsten, van meerdere theatergroepen om repertoiretheater te programmeren of te maken.

Mijn vrees is een beetje dat de piste die u bewandelt – het is een piste zoals een andere, ik spreek me er niet over uit – ertoe zal leiden dat het repertoiretheater wordt ondergebracht in een soort niche waar een aantal groepen worden gesubsidieerd – zoals het Publiekstoneel – maar dat de vraag van dit parlement – om vele theatergroepen aan te spreken – verwatert.

Mijnheer de minister, hoe past uw beslissing over het Publiekstoneel in de uitvoering van het Kunstendecreet? Past het ook in de uitvoering van de motie die we hier hebben goedgekeurd? Hoe ziet u de verdere uitvoering van de motie die wij in dit parlement hebben gesteund?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik bekijk inderdaad die beslissing in het kader van de uitvoering van de motie die hier is goedgekeurd en die in zijn diepere betekenis bijkomende aandacht vraagt voor het repertoiretheater in Vlaanderen. Dat is het uitgangspunt.

Anderzijds is het detail van de motie veeleer gericht naar de uitvoering in het kader van de structurele subsidiëronde. Waarom? Mijnheer Delva, u verwijst er zelf naar. U spreekt over beheersovereenkomsten. Het is niet de gewoonte om in het kader van projecten te werken met beheersovereenkomsten. We hebben het hier over de projecten 2009, een eerste luikje van het Kunstedecreet. In die zin kan ik vanzelfsprekend alleen maar oordelen over de projecten die ook worden ingediend.

De motie, zoals ik ze lees, hield in – ze was ook een onderdeel van de discussie die we in de commissie voerde – dat bijvoorbeeld de stadstheaters zouden worden opgeroepen om meer aandacht te besteden aan meer toegankelijk, laat het ons zo noemen, repertoiretheater. Ik heb helemaal geen opdracht gegeven aan één specifieke organisatie om nu alle verantwoordelijkheid op zich te nemen bij het stimuleren van repertoiretheater. Maar binnen de positief geadviseerde dossiers bij de beoordeling van de projecten in het kader van het Kunstedecreet, waren er niet zo verschrikkelijk veel projecten die in het kader van het stimuleren van repertoiretheater konden worden bekeken. Er waren er wel, maar die hadden een negatief advies.

Het zal u verbazen, maar ik ben bijzonder braaf geweest en heb bijna alle adviezen klakkeloos overgenomen. Ook in dit segment. Maar als er een aanvraag is die de beschikbare middelen overstijgt, moet men een aantal keuzes maken. We hebben ongeveer 200.000 euro meer middelen ingeschreven voor de projecten binnen het Kunstedecreet, in vergelijking met de situatie in 2008.

Er waren veel meer aanvragen, en bijvoorbeeld in het kader van musical – een van de aandachtspunten van de commissie is om daar extra in te investeren – waren er positieve adviezen voor nieuwe dossiers voor meer dan 330.000 euro. Vorig jaar is er nul euro naar gegaan. Ik heb al die adviezen gevolgd, maar dat wil wel zeggen dat die middelen ergens anders af moeten. Onder meer bij theater is er een lichte daling van de beschikbare middelen, omdat er een verschuiving is, onder meer richting musical. Ik heb al de adviezen gevolgd en in het kader van het Kunstedecreet ook geen dossiers met een negatief advies positief beslist.

Er zijn twee dossiers waarover in het kader van deze ronde negatief werd geoordeeld, geadviseerd en beslist, maar die ik voldoende waardevol vind om ze op een andere basis, namelijk in het kader van het stimuleren van het repertoiretheater enerzijds en participatie aan kunsten anderzijds, positief te ondersteunen. Dat zal niet in de grootteorde zijn zoals gevraagd. Er was een aanvraag van 1,9 miljoen euro projectsubsidie. Ik denk dat men nog niet goed weet hoe dat loopt, maar we hebben gemeend dat de drie producties die door de artistieke leider, met name Dirk Tanghe, naar voren werden geschoven, minstens de moeite zijn om te worden

meegenomen in het kader van het stimuleren van repertoiretheater. Vandaar de subsidie van drie maal 55.000 euro, dat is 165.000 euro, die we op een andere basis doen, met name met participatiemiddelen.

Een ander dossier viel daar net buiten, met name het dossier van Luk Van den Dries, waarbij een blinde acteur een theatervoorstelling geeft. We vinden dit de moeite om ook in het kader van participatie een ondersteuning te geven, maar los van de middelen die we binnen het Kunstedecreet hebben ingeschreven.

Dat allemaal samen wil zeggen dat de motie me na aan het hart ligt en ik ze wel degelijk verder wil uitvoeren in het kader van de structurele ronde waar we binnenkort mee geconfronteerd zullen worden. Ik hoop dat die beslissingen genomen zullen worden als het parlement nog in volle kracht en glorie actief is en niet nadien. Dat zou kunnen, maar ik hoop dat het snel genoeg gaat.

In het kader van de beslissing die ik vorige week heb genomen, denk ik dat alleen de zorg voor meer aandacht voor het repertoiretheater aan bod is gekomen, omdat ik vind dat binnen het totale aanbod van kunsten en theater een voor het ruime publiek toegankelijk theater gestimuleerd moet worden.

Ik heb gemeend dat te kunnen doen, zij het met andere middelen dan die die gereserveerd zijn in het kader van het Kunstedecreet.

De heer Piet De Bruyn: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord, dat ten dele, als ik u goed begrijp, stelt dat het een middel is dat u hebt aangewend om het repertoiretheater extra kansen te geven. Daarnaast, binnen de structurele erkenningsronde die eraan komt, zult u, zoals ook de motie vraagt, kijken naar de andere beleidsinstrumenten waarover u beschikt, om er, binnen de aanvragen, rekening mee te houden.

Voor mij is dit een geruststelling. Ik ben tevreden dat de minister niet vindt dat dit een exclusieve opdracht moet worden voor een nieuwe niche die binnen het theaterlandschap zou kunnen ontstaan.

Minister Bert Ancliaux: Ik wil trouwens opmerken dat ik dit in het verleden altijd heb gestimuleerd. Het voormalige Raamtheater is een goed voorbeeld. Hoewel de commissies dit steeds negatief hebben beoordeeld, hebben we het Raamtheater steeds opgevist en hebben de mensen die stukken steeds kunnen bekijken.

De heer Piet De Bruyn: Ik heb begrip voor de onrust die in het theaterlandschap is ontstaan. Ik hoop dat de minister hier zelf ook begrip voor heeft en het signaal zal blijven versterken. Het geven van deze toelichting kan hier trouwens deel van uitmaken. Het gaat niet om

de keuze voor een exclusieve financiering van repertoiretheater: het gaat om een blijvende opdracht voor de stadstheaters en voor de andere gezelschappen.

De heer Paul Delva: Mijn betoog gaat in dezelfde richting als de repliek van de heer De Bruyn. Ik blijf bij mijn vrees dat dit verkeerd zou kunnen worden begrepen. Een aantal groepen zou dan worden gesubsidieerd om zich met repertoiretheater bezig te houden, en andere groepen zouden worden gesubsidieerd om ander theater te maken. De minister heeft verklaard dat hij niet die richting uit wil. Hij wil, zoals in de motie is bepaald, de stadstheaters aanmoedigen om zelf stappen te zetten. Beheersovereenkomsten kunnen hierbij helpen. Op die manier zouden ze ertoe kunnen komen zich meer op het repertoiretheater te richten.

Ik hoop in elk geval dat we in die richting zullen evolueren. Indien dit niet gebeurt, vrees ik dat onze motie een slag in het water zal blijken. De andere theatergroepen zouden zich immers minder aangemoedigd kunnen voelen om zich met repertoiretheater bezig te houden. De minister heeft immers al bepaalde subsidies toegekend aan de theatergroepen die zich hier exclusief mee zullen bezighouden.

Voor het overige ben ik blij met het antwoord dat de minister heeft gegeven. Ik hoop dat we onze gezamenlijke zoektocht naar een uitbreiding van het repertoiretheater kunnen voortzetten.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mevrouw de voorzitter, ik wil nog twee opmerkingen maken.

Ik ben verrast door de verwijzingen van de beide vraagstellers naar een motie die hier is goedgekeurd. Aangezien deze motie kamerbreed is ondersteund, lijkt het alsof er in het Vlaams Parlement een ongelooflijk grote interesse in repertoiretheater leeft. Ik kan iedereen verzekeren dat die interesse altijd heeft bestaan.

Hoewel het enigszins misplaatst is en ik liever andere mensen pluimen op mijn hoed zie steken, wil ik dat nu toch even zelf doen. Ik heb me vier jaar lang met die motie beziggehouden. Ze is er gekomen na een door mezelf gehouden interpellatie. De heer Vermeulen heeft hier actief aan geparticipeerd. Daarnaast heeft de minister natuurlijk geantwoord. Uit dit stimulerend debat zijn twee moties voortgekomen, die enkel qua punten en komma's van elkaar verschillen.

De minister heeft de boodschap met betrekking tot het repertoiretheater uitgedragen. Hij heeft in het verleden al bewezen dat hij zich niet noodzakelijk moet neerleggen bij de beslissingen die de advies- en beoordelingscommissies in het kader van het Kunstendecreet nemen. Ik steun hem daar volledig in.

De vraagstellers hebben een punt niet aangehaald. Op voorhand hebben twaalf toneelgroepen, met op kop het Antwerps stadstheater Het Toneelhuis, in de pers heel wat heisa gemaakt.

Minister Bert Anciaux: Dat ging over de structurele ondersteuning.

De heer Erik Arckens: Ze hebben de minister gevraagd geen subsidies toe te kennen aan vzw Publiekstheater, een onderdeel van de Music Hall Group van de heer Allaert. Ik ben blij dat de minister die vraag naast zich heeft neergelegd en autonoom een beslissing heeft genomen. Indien hij dit niet had gedaan, zouden we nu absoluut niet meer binnen het kader van het Kunstdecreet opereren. Aangezien ik de minister niet in moeilijkheden wil brengen, zal ik nu maar stoppen.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, het zal niemand verwonderen dat ik het wat moeilijk heb met de procedure die de minister volgt. Het gaat hier in feite om een jaarlijks weerkerend debat. De minister staat zichzelf afwijkingen van het vooraf bepaalde kader toe. Dat blijft een moeilijk spanningsveld. (*Opmerkingen van minister Bert Anciaux*)

Het vooraf bepaalde kader is het kader dat in het decreet is vastgelegd.

Minister Bert Anciaux: Ik handel volledig in overeenstemming met het decreet.

De heer Sven Gatz: Ik ging nog het goede nieuws brengen, hoor, mijnheer de minister: anderzijds kan ik me wel vinden in het creëren van een bijkomend spoor voor repertoiretheater, zelfs al ben ik ook gevoelig voor de argumenten die door de twee vraagstellers zijn geformuleerd.

Mijn vraag is veeleer formeel maar ook een beetje inhoudelijk van aard: zult u die beslissing voldoende motiveren? Dat is van belang bij afwijkingen van normale procedures, zelfs al zegt u dat u dit niet zou doen. Het voldoende sterk motiveren is het allerbelangrijkste bij een dergelijke beslissing.

De voorzitter: De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen: Mijnheer de minister, het was voor mij ook even schrikken toen ik de beslissing en de omkadering zag. Uw antwoord plaatst dit in een duidelijk kader en maakt helder hoe dit tot stand is gekomen.

Ik heb toch een bedenking. De heer Delva heeft heel goed de context van de motie geschetst, hoe ze op het Kunstendecreet gericht was en vooral op de aandacht

die beoordelingscommissies aan repertoire- en canontheater moeten geven, alsook de stadstheaters via beheersovereenkomsten.

Dit lijkt me wel een derde weg. U maakt de vergelijking met het Raamtheater. U hebt het recht, en dat is ook goed, om soms van adviezen af te wijken, maar dat past binnen het kader van de middelen waarin was voorzien. Als ik het goed heb begrepen, hebt u in dit geval elders naar middelen gezocht om dit initiatief, dat lovenswaardig is, te ondersteunen. Dat gaat een beetje in de richting van een nominatimsubsidie. In die zin vraag ik me af in hoeverre het gaat over faits accomplis en in hoeverre dat is beperkt tot deze aanvraag en deze wijze van ondersteuning van het canon- of repertoiretheater.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, ik wil aan de twee vraagstellers zeggen dat vanzelfsprekend de uitvoering van de motie alleen maar mogelijk is indien binnen alle aanvragen die gedaan zijn in het kader van de structurele ronde van het Kunstendecreet, er voldoende aanvragen zijn die repertoiretheater in zich dragen. Het is niet aan mij om aan het stadstheater te zeggen dat ze niets hebben voorzien. Het is wel aan mij om te zeggen, indien het wel is voorzien, dat men daar prioritair aandacht aan moet besteden. Er moeten in de dossiers wel voorstellen zijn, anders zitten we met een probleem.

Ik spreek me nog niet uit over de lopende dossiers, maar stel u voor dat er maar één organisatie zou zijn die repertoiretheater zou aanbieden – quod non, neem ik aan –, dan zou ik bijna verplicht worden om die niche te ondersteunen op die wijze, zelfs als ik dat niet wil. Ik ben het ten gronde met u eens.

Mijnheer Gatz, u hebt het over afwijken van procedures. Ik wijk niet af van procedures, ik wijk af van adviezen. Vanzelfsprekend passen de procedures in het kader van het decreet en in die zin is er geen enkel probleem. In dit geval echter ben ik zelfs niet afgeweken van adviezen. Er is een negatief advies. Binnen het kader van de beslissing van het Kunstendecreet heb ik ook geen middelen toegekend. Dat wil zeggen dat sowieso alles wat nog vertrekt, bijzonder goed gemotiveerd moet zijn. We gaan hoe langer hoe meer naar een juridisering van onze samenleving, dat merk je ook binnen Cultuur.

Mijnheer Vermeulen, het gaat over een eenmalige projectsubsidie, niet in het kader van het Kunstendecreet maar in het kader van de middelen die er zijn voor participatie, zowel voor het project van Luk Van den Dries als van het Publiekstoneel. Er is nu een overgangperiode. Er is een dossier hangende voor de structurele ronde. Ik wacht daarvan het advies af en de beslissingen die zullen volgen. Deze beslissing gaat alleen over drie projectondersteuning in 2009 om ook het structureel dossier op voorhand niet te hypothekeren. Stel u voor dat ik nu niets doe, dan geraken ze wellicht niet tot in 2010.

De heer Piet De Bruyn: Mijnheer Arckens, het is inderdaad jammer dat u zelf die pluim op uw hoed hebt moeten steken. Het was veel prettiger geweest als een van uw fractiegenoten dat had gedaan. Blijkbaar is de betrokkenheid in uw fractie beperkt tot een enkeling. Maar de pluim die u zichzelf op de hoed hebt gestoken, is terecht: uw interpellatie lag aan de basis van het debat. Bij deze ook namens mij dank daarvoor.

De heer Paul Delva: Ik blijf in dezelfde terminologie. Ik ga er vanuit dit parlement mee voor zorgen dat het repertoiretheater niet meer verder zal worden gepluimd. Ik zal de komende maanden van heel nabij blijven bekijken of de motie, zoals we ze hier hebben goedgekeurd, verder kan worden uitgevoerd.

Minister Bert Anciaux: We zullen daarin bondgenoten zijn, mijnheer Delva.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

VERSLAG over het verzoekschrift over een gratis Omnium Pas van De Lijn voor vervroegd gepensioneerden – 2019 (2008-2009) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie.

De heer De Meyer, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, collega's, het verzoekschrift werd op 25 augustus 2008 ingediend bij de voorzitter van het Vlaams Parlement, en op 7 oktober een eerste keer door de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie besproken. Op 4 november werd de commissie in kennis gesteld van het antwoord van de minister. Daaruit bleek dat er momenteel reeds drie soorten voordelige tarieven zijn voor personen op brugpensioen en vervroegd pensioen: het Omnio-netabonnement, het gratis DINA-abonnement, dat wordt uitgereikt bij het inleveren van de nummerplaat, en de Omnipas aan verlaagd tarief.

Daarenboven zijn er een hele reeks gemeenten die via een derdebetalerssysteem ook voor de categorie van 60- tot 65-jarigen voorzien in een sterk verminderd tarief of een gratis abonnement.

Op vraag van de commissie deelde de minister op 2 december in een aanvullend antwoord mee dat de kostprijs van de voorgestelde maatregel ruim 1 miljoen

euro zou bedragen. De commissie was het unaniem eens met de conclusie van de minister dat er reeds heel wat inspanningen worden gedaan en dat de beleidsprioriteiten momenteel elders liggen.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Kris Van Dijck en Robert Voorhamme, mevrouw Kathleen Helsen en de heren Sven Gatz en Dirk De Cock houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 – 1163 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 7

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, deze middag heeft de heer Van Dijck bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met het voorstel van decreet van de heren Van Dijck en Voorhamme, mevrouw Helsen en de heren Gatz en De Cock houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mevrouw de voorzitter, collega's, mijn voorstel behelst de vraag om vandaag, in deze plenaire zitting, te stemmen over het reeds genoemde voorstel van decreet. Het voorstel van decreet heeft een bijzonder lange titel, maar is algemeen gekend als het decreet Faciliteitenonderwijs.

Collega's, ik heb tal van redenen om u dit te vragen. Vooreerst werd dit voorstel van decreet in de commissie unaniem goedgekeurd op 13 december 2007. Dat is welgeteld 13 maanden en 1 week geleden. We moeten vaststellen dat nu het derde belangenconflict in aantocht is. Als we het voorstel van decreet vandaag niet behandelen, zal dat niet meer tijdens deze legislatuur kunnen, en moeten we in de volgende legislatuur helemaal van nul herbeginnen.

Ik heb afgelopen weekend een niet onbelangrijke partijvoorzitter terecht horen stellen dat 95 percent van het Vlaamse regeerakkoord werd uitgevoerd. Die resterende 5 percent zijn vooral de taaiste dossiers rond staatshervorming en communautaire problemen. Laat ons ook daar duidelijk de afspraken uit het regeerakkoord honoreren.

Collega's, wat is de essentie van het belangenconflict? Ik verwijs naar artikel 32 van de betreffende wet, dat

stelt dat, wanneer een parlement acht dat zijn belangen geschaad worden, het een belangenconflict kan invoeren en de procedure van overleg kan starten, waarbij getracht wordt een vergelijk te vinden.

Na 13 december 2007 heeft eerst het parlement van de Franse Gemeenschap een belangenconflict ingeroepen. Dat is uitvoerig behandeld in het Overlegcomité en in de Senaat.

Toen dat achter de rug was, heeft het parlement van de Franse Gemeenschapscommissie een belangenconflict ingediend. Eenzelfde procedure volgde: onderhandelingen en overleg met dit parlement, een bespreking in de Senaat, en vorige week vrijdag heeft het Overlegcomité hier akte van genomen.

Vorige week was er een derde belangenconflict. Mevrouw de voorzitter, ter zake rijzen er volgens mij twee fundamentele problemen. Het Waalse parlement, dat een gewestparlement is, roept een belangenconflict in. Het ziet zijn belangen geschaad met betrekking tot een gemeenschapsmaterie die ten volle haar uitvoering krijgt op het grondgebied van een ander gewest. Men moet mij eens uitleggen welk belang van het Waals gewestparlement ter zake kan worden geschaad.

Geachte leden, daarnaast doe ik enigszins een beroep op uw eigen eergevoel. 118 leden zitten hier als parlementsleden van het Vlaamse Gewest, en we zitten hier allemaal als parlementsleden van de Vlaamse Gemeenschap. Samen hebben we het recht om één belangenconflict in te roepen, als we menen dat onze belangen worden geschaad. Dit parlement, dat toch de meerderheid in dit land vertegenwoordigt, kan één belangenconflict invoeren. Andere parlementen en andere parlementsleden kunnen, doordat ze verschillende petjes dragen, die wij eigenlijk ook dragen, meer dan eens een belangenconflict invoeren.

Ik en mijn fractie huldigen de stelling dat de regels om belangenconflicten in te roepen nu worden misbruikt om te filibusteren en decreetgevend werk onmogelijk te maken. Het Waalse parlement heeft nu een belangenconflict ingeroepen. De voorzitter van dat parlement, José Happart, heeft daartoe een brief gezonden. Mevrouw de voorzitter, u hebt daar bij het begin van de vergadering naar verwezen.

Na dertien maanden overleg zijn de kaarten geen millimeter verschoven. Dit voorstel is goedgekeurd in de commissie. We hebben daar gesteld dat we ten volle bevoegd zijn voor onderwijs binnen de Vlaamse Gemeenschap. In het licht daarvan vragen we dan ook dat dit voorstel van decreet zou worden behandeld en goedgekeurd. (*Applaus bij de N-VA en het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, ik hoop dat ik vandaag alsnog ongelijk krijg. Bij de bespreking in de commissie van dit voorstel van decreet, eind 2007, heb ik mijn vrees geuit dat het voorstel zo laat werd ingediend, ruim een jaar na de vervaldatum van 1 januari 2006 die in het Vlaamse regeerakkoord was opgenomen, omdat men wel wist dat er belangenconflicten op zouden volgen die tot aan de verkiezingen van 2009 zouden aanslepen.

Het is een strategie die we kennen van andere dossiers, zoals het voorstel om Brussel-Halle-Vilvoorde te splitsen. Als we vandaag omwille van het belangenconflict dat op 15 januari werd ingesteld door het Waalse parlement, zouden beslissen om het voorstel uiteindelijk niet aan deze plenaire vergadering voor te leggen, dan was mijn vrees in 2007 wel degelijk gegrond. Dan zal het hele circus, met het opnieuw indienen van het voorstel, het bespreken ervan en opnieuw alle belangenconflicten, in de volgende legislatuur opnieuw worden overgedaan.

We worden nu geconfronteerd met het derde belangenconflict tegen hetzelfde voorstel van decreet. De hele procedure is al doorlopen met de Franse Gemeenschapscommissie van Brussel en met het parlement van de Franse Gemeenschap, waarvan – het is hier al gezegd – de Waalse parlementsleden ook deel uitmaken. Er werd dus al een belangenconflict ingeroepen tegen dit voorstel van decreet.

We hebben hen al trachten te overtuigen, en zij hebben getracht ons te overtuigen. We kunnen dat alles geen tweede maal overdoen. Dat heeft trouwens geen zin. De procedure is afgehandeld wat ons betreft, de zaak is uitgepraat. We moeten nu vooruitgaan.

Collega's, wat een aantal juristen op 15 januari in De Standaard poneerde met betrekking tot de opeenvolging van belangenconflicten tegen het wetsvoorstel inzake de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde, is ook op dit dossier van toepassing. De wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen sluit het opeenvolgend invoeren van belangenconflicten door verschillende parlementen weliswaar niet uitdrukkelijk uit, maar alleen het parlement dat een echt strijdig belang heeft, kan een conflict invoeren. Dat is zeker niet het geval in dit dossier voor het Waalse Gewest.

Bovendien heeft de wetgever die opeenvolging van belangenconflicten willen vermijden door uit te sluiten dat één parlement een tweede maal een belangenconflict zou uitroepen over dezelfde wettekst, ervan uitgaande dat enkel het parlement dat echt een strijdig belang had, een conflict zou invoeren. Het is met andere woorden duidelijk dat men een opeenvolging van belangenconflicten heeft willen uitsluiten. Daar komt trouwens bij dat artikel 32 in feite aangeeft dat elk ander parlement dat over hetzelfde voorstel of ontwerp een belangenconflict

wil indienen, dit binnen de periode van zestig dagen van het eerste conflict moet doen. Indien dat niet gebeurt, en er telkens opnieuw een schorsing wordt bekomen door opzettelijk te wachten tot de vorige procedure is afgelopen vooraleer een nieuwe op te starten, dan is dat in strijd met het algemeen rechtsbeginsel van de goede trouw en het verbod van rechtsmisbruik, maar ook met artikel 143 van de Grondwet inzake de federale loyaliteit.

Dit is niet meer zoeken naar een consensus, dit is regelrechte sabotage vanuit het Waals parlement. Wij pleiten er derhalve voor het voorstel van decreet in deze plenaire vergadering te behandelen. We moeten het debat voeren op de plaats waar het thuishoort, en dat is in dit Vlaams Parlement. We moeten ons eindelijk over dit voorstel van decreet uitspreken. Dat is belangrijk, collega's van de meerderheid, om eindelijk het regeerakkoord te kunnen uitvoeren.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, ik moet het hier weer herhalen: de wet is de wet. We worden geconfronteerd met een belangenconflict van het Waals parlement, en de wet van 9 augustus 1980 bepaalt dat elke assemblee het recht heeft om een motie betreffende een belangenconflict in te dienen. Elke assemblee kan dat maar één keer doen. Het is zelfs uitdrukkelijk bepaald dat de Kamer en de Senaat dat elk afzonderlijk kunnen doen vanuit de federale overheid.

Men moet het invoeren van een belangenconflict niet verantwoorden. Als men oordeelt dat men in zijn belangen geschaad is, geldt dat oordeel.

Men moet niet bevoegd zijn voor het voorwerp van het belangenconflict. Een gemeenschaps- of gewestparlement kan een belangenconflict instellen, ook als niemand betwist dat het bijvoorbeeld om een federale materie gaat. Dat is de wetgeving. We hebben ons daarin al ingeschakeld. Toen de Cocof het belangenconflict instelde, zijn we daar met zijn allen in meegegaan. Niemand heeft toen opgeroepen om die procedure niet te volgen. Spijtig genoeg moeten we ons opnieuw neerleggen bij de goedkeuring van een motie betreffende een belangenconflict in het Waals parlement.

De heer Kris Van Dijk: Mevrouw de voorzitter, ik wil inderdaad abstractie maken van het aantal parlementen dat een belangenconflict invoert.

Mijnheer Caluwé, u hebt gelijk, toen de Cocof een belangenconflict indiende, hebben we de procedure doorlopen. Ik begeef me op glad ijs als ik zeg dat ik daar enigszins kan inkomen. Zowel de Franse Gemeenschap als de Cocof hanteerden valabele argumenten. Zij maakten zich

zorgen over de doorstroming van kinderen uit de scholen in faciliteitengemeenten naar het Franstalige secundair onderwijs. Ik kan daar begrip voor opbrengen, ook al geldt dat dat een tweede parlement is.

Ik kan tal van voorbeelden aanhalen. Ook tijdens een openbaar onderzoek kan men bezwaren indienen. Anders wens ik heel veel bouwdoSSIERS heel veel succes toe. In dit geval zou het bezwaar op bezwaar op bezwaar zijn. U zou in Antwerpen geen Lange Wapper moeten bouwen.

Ten gronde nu, mevrouw de voorzitter. Dat men geen belang moet aantonen, daar twijfel ik aan, maar ik begrijp niet dat het belang van de bevoegdheden van een Waals gewestparlement kan worden geschaad door een gemeenschapsmaterie. En dat, mijnheer Caluwé, maakt het verschil, dat is de reden waarom ik de stemming vraag bij dit derde belangenconflict en ik de stemming niet heb gevraagd bij het tweede, want daarbij kan er sprake zijn van een belang.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Ik heb de indruk dat de spijt die de heer Caluwé uitdrukt, niet erg gemeend is, ik denk dat het veeleer een gebrek aan politieke moed om een proces af te ronden is dat aan de basis ligt van de weigering om dit voorstel van decreet hier in de plenaire te behandelen.

Ik wil graag een stukje voorlezen uit een artikel dat vorige week in De Standaard verscheen. Het is van de hand van vijf juristen. Ze schrijven: "Men stelt dat de wet het opeenvolgend invoeren van belangenconflicten door verschillende parlementen niet uitdrukkelijk uitsluit. Kennelijk heeft de wetgever niet gedacht dat dit ooit zou voorkomen. Men ging er wellicht van uit dat de bevoegdheden van de parlementen verschillend zijn, en dat dus alleen het parlement dat echt een strijdig belang had, een conflict zou invoeren." (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Ludwig Caluwé: Ik wil alleen herhalen dat de wet duidelijk is, want er staat: "Deze procedure kan slechts eenmaal toegepast worden door eenzelfde assemblee." Hadden deze laatste drie woorden er niet bij gestaan, dan was dit natuurlijk een totaal andere zaak, want dan kon slechts één assemblee een belangenconflict instellen.

Maar de wetgever heeft er zelfs in voorzien dat de twee kamers die beide het federale niveau vertegenwoordigen, ieder afzonderlijk een belangenconflict kunnen instellen, dat zowel Kamer als Senaat dat kan doen. Ze moeten dat niet tegelijkertijd doen, maar ze kunnen dat op elkaar volgend doen.

Ik betreur dit ook allemaal, maar ik ga ervan uit dat we legalisten zijn, dat we wanneer de wet duidelijk is, de wet ook moeten volgen. Het enige wat we kunnen doen,

is aandringen op het wijzigen van die wet, maar zolang de wet als dusdanig bestaat, moeten we haar volgen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, ik wil kort even reageren op wat de heer Caluwé zegt. Wij ervaren hier weer eens hetzelfde: Vlaanderen reageert juridisch, Wallonië redeneert politiek. We zien dat ook nu. Wanneer de heer Caluwé stelt dat al die parlementen het recht hebben om één keer een belangenconflict in te dienen, dan heeft hij puur formeel juridisch gelijk.

De wet op het belangenconflict zegt dat dit moet gebeuren voor de eindstemming in het geviseerde parlement, in dit geval dus in dit parlement. En dan stelt zich toch wel de volgende vraag – en de heer Van Nieuwenhuysen heeft er al op gewezen. Wij hebben in december 2007 gestemd over dit voorstel van decreet in de commissie en toen zag alleen de Franse Gemeenschap een belangenconflict. Noch het Waalse Gewest, noch de COCOF, noch het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zag een belangenconflict. Zelfs de Duitstalige Gemeenschap, die men nu een beetje wil opzadelen met de zaak-BHV, zag er geen.

Ik stel vast dat men niet handelt volgens de geest van de wet over het belangenconflict. Als de procedure van het belangenconflict zodanig wordt misbruikt, want dat is ondertussen toch al gebeleden, dan vraag ik me af wat de consequenties zouden zijn indien wij – het Vlaams Parlement – inderdaad zeggen dat het genoeg is geweest, dat het belang niet werd aangetoond, dat dit een pure verdragingsmanoeuvre is. Wat zouden de gevolgen zijn indien wij stellen dat de parlementen in december 2007 blijkbaar niet hebben gemerkt dat hun belang werd geschaad, dat wij dit belangenconflict bijgevolg naast ons neerleggen en over het voorstel van decreet stemmen? Ik denk dat er juridisch geen gevolgen zouden zijn.

Het Vlaams Parlement moet zijn verantwoordelijkheid nemen, zoals de heer Van Nieuwenhuysen heeft gezegd. Juridisch gaan we niet in de fout, en politiek maken we wel een statement. Laat de andere kant van de taalgrens maar eens reageren als wij vandaag in de plenaire vergadering dit decreet goedkeuren. Geen enkel juridisch argument kan ons daarvan weerhouden.

De voorzitter: Mijnheer Van Dijck, ik veronderstel dat u aandringt op de stemming.

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot aanvulling van de agenda.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

- *Het voorstel tot aanvulling van de agenda wordt bij zitten en opstaan niet aangenomen.*

Het incident is gesloten.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Luk Van Nieuwenhuysen en de dames An Michiels en Katleen Martens tot besluit van de op 8 januari 2009 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de taalinspectie in het faciliteitenonderwijs in Vlaanderen – 2030 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Ik hoop dat nu duidelijk is dat het interpretatief decreet er niet meer komt voor het einde van de legislatuur. Wij willen erop aandringen dat ten minste de kwestie van de taalinspectie wordt opgelost. De taalinspectie wordt nu nog federaal uitgevoerd, maar is ongrondwettelijk. Dat zeggen wij niet alleen, minister Vandenbroucke bevestigt dat.

Het regeerakkoord is duidelijk. Tegen 1 januari 2006 moest er ook voor de taalinspectie een oplossing zijn. Wij stellen voor dat de Vlaamse Regering de nodige maatregelen treft om ervoor te zorgen dat de taalwetgeving in de Franstalige faciliteitenscholen wordt nageleefd en dat vanaf volgend schooljaar de inspectie wordt uitgevoerd door inspecteurs van de Vlaamse Gemeenschap.

De voorzitter: Begin van de stemming

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
35 leden hebben ja geantwoord;
72 leden hebben neen geantwoord;
2 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

ACTUALITEITSMOTIE van de heer Jurgen Verstrepen, mevrouw Monique Moens en de heren John Vrancken en Gino De Craemer tot besluit van het op 21 januari 2009 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het evaluatierapport van de SERV betreffende de Vlaamse begroting 2009 – 2049 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 2

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
3 leden hebben ja geantwoord;
76 leden hebben neen geantwoord;
24 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
4 leden hebben ja geantwoord;
79 leden hebben neen geantwoord;
25 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 28 januari 2009 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

- *De vergadering wordt gesloten om 17.49 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Monique Moens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borcht, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Marie-Rose Morel, Joke Schauvliege, Miet Smet, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Christian Verougstraete: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Flor Koninckx, An Michiels.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Werner Marginet, Katleen Martens, Monique Moens, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Rudi Daems, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De

Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsens, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Ward Kennes, Patrick Lachaert, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Dirk De Cock, Els Van Weert

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Gino De Craemer, Monique Moens, Jurgen Verstrepen, John Vrancken

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsens, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Patrick Lachaert, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Frans Wymeersch

